

TİP ve TKP Merkez Komiteleri'nin, Genel Sekreterleri Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun gözüne alınmaları üzerine yaptıkları

ORTAK AÇIKLAMA

TİP ve TKP'nin Genel Sekreterleri Nihat Sargın ve Haydar Kutlu, iki partinin birleşmesiyle oluşacak TBKP'nin faaliyetini yasal olarak başlatmak üzere gerekli girişimlerde bulunmak için ülkeye dönmüşlerdir. Polis Türkiye işçi sınıfı hareketinin iki önderini uçaktan iner inmez gözüne almıştır.

İki genel sekreterin ülkeye dönüş kararının temel anlamı ve amacı, Türkiyemizde komünist hareketin legal çalışabildiği demokratik bir istikrar ortamının yaratılmasına komünistlerin ve tüm sol güçlerin azami katkısını sağlamaktır. Politik çoğulculuğu çıkış noktası yapmayan hiç bir anlayışla demokratikleşme yolunda adım atılamayacağı günümüzde artık geniş bir çoğunluk tarafından kabul edilmektedir. Ülkemizde en köklü tarihsel geleneğe sahip olan komünist akıma, diğer bütün politik akımlar gibi kendini yasal olarak ifade etme ve örgütlenme hakkı verilmedikçe, demokrasinin bir ayağının eksik olacağı konusunda artık geniş bir mutabakat oluşmuştur. Yakın tarihimizde askeri darbelerin politik yaşamda yol açtığı anti demokratik kesintiler, bu gerçeği acı deneyimler pahasına da olsa hepimize öğretmiştir. Türkiyemizde demokrasi fikri temelinde yeni bir politik düşünce tarzı şimdiye kadar hiçbir dönemde sahip olamadığı kadar güçlü bir konum elde etmiştir. Bu gelişmelerin sonucu olarak kamuoyunda bir süreden beri, komünist hareketin legalleşmesine yönelik güncel ve somut bir istek ve beklenti doğmuştur. Haydar Kutlu ve Nihat Sargın yoldaşlarımızın yasal bir komünist partisinin varlık hakkının savunucuları olarak ülkemize dönüşleri bu nesnel ortamın ürünüdür. Türkiye'mizde demokrasi fikrinin evrimi artık öyle bir noktaya gelmiştir ki burada böyle bir adımı atmakla erken davranıldığı değil olsa olsa geç kalındığı iddiası ancak bir ölçüde inandırıcı olabilir.

Amacımızın politik olarak doğru ve ahlaki açıdan haklı olduğu tartışması daha şimdiden demokrasi isteyenlerin ağır basmasıyla sonuçlanmıştır. Komünist hareketin legalleşmesi isteminin, TBKP'nin yeni programatik görüşlerinin karşısında hiçbir ciddi gerekçe ileri sürülememektedir. İster Başbakan Özal, isterse başbakanlık tarafından yayınlanmış olsun hükümetin düşüncelerini yansıttığı belli olan son açıklamalarda temel gerekçe olan "terör örgütü" iddiası, en başta mahkemelerin her iki parti hakkındaki gerekçeli hükümleriyle yalanlanmaktadır. Gerçekler çok iyi bilindiği halde resmi ağızdan bu iddianın yapılması ancak hükümetin politik ahlak anlayışının ne kadar sığ olduğunun yeni bir göstergesi olarak nitelenebilir. Yine bu davranışımızın "seçim öncesinde ortalığı karıştırmak" ve "katılamayacağımız için seçimleri gayri meşru ilan etmek" gibi bir amaç taşıdığı iddiası da gülünç olmaktan öteye gitmiyor. Başbakan Özal'ın anti demokratik tutumunu apaçık ortaya koyduğu bir referandumun ardından, hükümetin muhalefet partilerini sıkboğaz ederek onları eşitsiz durumda bir erken seçime zorlaması sanki seçim koşullarının demokratik olmadığını kanıtlamaya yetmiyor mu? Öte yandan Cumhurbaşkanı Evren de Muğla konuşmasında komünist partisinin legalleşmesine karşı olduğunu bir kez daha açıkladı. Evren'in konuşması özünde politik bir mantığa değil, kendisinin değişmez gördüğü bir dogmaya dayanıyor. Sorunu yasal mevzuat açısından tartışıyor gibi yapıyorsa da özünde Türkiye koşullarının yasal bir komünist partisine uygun olmadığı yolundaki sabit fikirde ayak diriyor. Soğuk savaş döneminden arta kalan, özgür bir tartışma ortamını yok eden, ülkenin politik yaşamını zehirleyen ve diğer NATO ülkelerince bile bugün artık savunulamayan bu dogmayı tarihin çöplüğüne atmanın zamanı gelmiştir.

Son bir hafta içinde günlük bir gazeteden çok adeta politik yobazlığın ajitasyon bülteni durumuna getirilen Tercüman özel bir misyon üstlenmiş izlenimini vermektedir. Tartışma yöntemini bir kenara bırakan bu gazete hırçın bir suçlama üslubuyla arka arkaya yazılan bir dizi yazıyla, istikrarsızlığı arttırma, gerginliği tırmandırma, farklı politik görüşten yurttaşları birbirine karşı kıskırtma stratejisini

gerçekleştirmeye yönelmiş, hatta iç savaş çağrıları yayınlamıştır. Bugünkü yasalar çerçevesinde bile suç oluşturan bu yayınlara ses çıkarılmaması, onların resmi çevrelerce onaylandığını kanıtlamaktadır.

Görülüyor ki Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun ülkeye dönüşleriyle başlattıkları demokrasi girişi, daha şimdiden fikirsel ve ahlaksal planda bir zafer kazanmıştır. Onlar savunucusu oldukları demokratik fikirlerin haklılığı konusunda en güçlü gerekçeyi medeni cesaret örneği davranışlarıyla ortaya koymuşlardır. Bu davranış demokratik istikrarın sağlanması yolundaki süreci fiilen başlatmış bulunmaktadır. Bu meşru ve haklı davanın politik olarak da kazanılması, ülkemizde komünistlere uzak ta olsa, karşıda olsa tüm demokrasi güçlerinin ortak davranmasına bağlı kalacaktır. Politik çoğulculuk, özgürlük, karşılıklı hoşgörü gibi ortak değerler temelinde komünist hareketin yasal olarak çalışmasını doğal sayan bir politik kültür bu yolla egemen olacaktır. Türkiyemizin demokratik yenilenmesinin, toplum yaşamının her yönüyle demokratikleşmesinin, karşı karşıya bulunduğumuz ağır sorunların işçilerin, emekçilerin, tüm yurttaşlarımızın demokratik katılımıyla çözülebilmesinin koşulları böyle yaratılacaktır. Hiçbir baskı ve engelleme ülkemizdeki demokratik ilerlemeyi artık durduramaz.

Şimdi önemli olan bugün bir dönem noktasına gelen bu sürecin önünü açmak için demokrasiden ve insan haklarından yana olan herkesin Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'ın özgürlüklerine kavuşmaları isteminde birleşebilmesidir. Hükümetin önünde durumu yeniden gözden geçirip sağduyulu hareket etme fırsatı vardır. Ülkemizde ve dünyadaki demokratik kamuoyunu bu iki yurtseverin derhal serbest bırakılmaları için etkin olmaya çağırıyoruz.

Türkiye'de komünist hareketin yasallaşması ve demokrasinin geri dönülemez bir süreç olması için çalışan Haydar Kutlu ve Nihat Sargın'a özgürlük!

18 Kasım 1987

Türkiye İşçi Partisi
Merkez Komitesi

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

avrupa'nin gündeminde de turkiye'li komunistler var

+avrupa parlamentosu sosyalist grubu komunist grubun yarın getirecegi karar tasarısının avrupa parlamentosu gündemine alınması doğrultusunda karar aldı

+federal almanya ve hollanda'da sosyal demokrat parlamenterler kutlu ve sargin'in özgürlüğü için konuyu ulusal parlamentolarına getirme girişimi başlattı

+avrupa'daki önemli sözlü ve yazılı basın ankara'da gözaltına alınankomunist liderlerle ilgili haberleri öne çıkarttı

+turkiye büyükelcilikleri cumhurbaşkanlığı, başbakanlık ve muhalefet partileri merkezlerine turkiye'de demokrasi istemini içeren telgraflar yagıyor.

+tkp ve tip temsilcileri avrupalı parlamenterlerle birlikte avrupa parlamentosunda bugün basın toplantısı yapıyor.

duisburg 18.11.1987 (bem)-tkp ve tip genel sekreterlerinin ankara'da zorbaca bir davranışla gözaltına alınması avrupa'da politikacılar, basın yayın kuruluşları, işçi sendikaları, sanatçı, bilim adamı ve ünlü sporcular arasında da büyük tepkiye yol açtı. bu tepkilerin gerek avrupa parlamentosu gerekse ulusal parlamentolarda başlatılan girişimlerle turkiye hükümetini avrupa topluluğu ve insan hakları kuruluşları karşısında zor duruma düşürüleceği belirtiliyor.

-avrupa parlamentosunda aksam alınan karar---

tip ve tkp genel sekreterlerinin ankara'da gözaltına alınması avrupa parlamentosunda uc yomlu gelişmeye yol açtı.

16 kasım günü gözaltına alınma haberi strasbourg'a ulaşınca trkiye büyük elciliğiyle görüşmeyi tartışmasız kabul eden avrupa parlamentosu başkanı strasbourg'daki turkiye elcisini makamına çağırarak ankara'daki olayın hoş karşılanmadığını ve olayın insan hakları çerçevesinde çözülmesi gerektiğini söyledi.

diğer yandan, sosyalist grup uc red oyuna karşılık yüze yakın parlamenterin evet oyuyla komunist grup tarafından hazırlanan ve tip ve tkp genel sekreterlerinin derhal serbest bırakılmasını ülkelerinde örgütlenme haklarını eksiksiz kullanabilmelerini ve bu konuda gerek turkiye hükümeti yetkilileri ve gerekse uluslararası kuruluşlarda girişimlerde bulunulması gerektiğini içeren karar tasarısının yarınki oturumda gündeme alınmasını kabul etti.

brüksel'de bulunan turkiye cumhuriyeti'nin aet nezdindeki büyük elcisi strasbourg'a giderek komunist grup tarafından hazırlanan karar tasarısının kabul edilmemesi için kulislere başladı.

-basın toplantısı-

turkiye komunist partisi ve turkiye işçi partisi temsilcileri bugün strasbourg'da avrupa parlamentosu binasında kutlu ve sargin'la birlikte turkiye'ye giden ve olayları yerinde gözleyen italyan parlamenter luciana castellina ve danimarkalı parlamenter jens peter bonde'nin de katılacağı bir basın toplantısı yapıyorlar. basın toplantısına değişik gruplardan bazı parlamenterlerin katılabileceği de söz konusu ediliyor.

-federal almanya'da durum-

federal almanya'da aralarında bremen parlamentosu spd grup başkanı claus diettbrenner, spd milletvekilleri barbara noack, reate schmidt, gert warrantenberg, michael müller, ottmar schreiner, freimut

ve ve walde matte'nin de bulunduğ çok sayıda ilerici ve demokrat bonn büyükelciligine,cumhurbaskanievren'e, basbakan ozal'a ve insan haklari komisyonuna cektikleri telgraflarla kutlu ve sargin'in derhal serbest birakilmasini ve ulklerinde haklarini eksiksiz kullanabileceklerini istediler.bu tur isteklere uc bin sosyal demokrat egilimli avukatin merkezi hannover'de olan orgutu de bir protesto mektubu hazirlayarak katildi.

hollanda sosyal demokrat partisi (psp) parlementerlerinden andrea van es ve bazi sosyal demokrat parlementerlerin bir soru onergesi hazirlayarak konuyu hollanda parlamentosuna getirip turkiye hukümetinden uygulamanin durdurulmasini iateyecekleri bildirildi.

-basin yayinda buyuk ilgi-

ingilter'nin uluslararası une sahip financial times, the guardian ve the independent gibi basin organlari tip ve tkp genel sekreterlerinin gozaltina alinmalari olayini '' havaalaninda tutuklama'', ''disardan donenleri turk polisi tutukladi'', ''ankara donenleri tutukladi'' basliklari ile verdiler. bu gazetelerin haberlerinde devlet guvenlik mahkemesi savcisinin kutlu ve sargin hakkında 15 yil hapis cezası istenecegi belirtildi.evren'in ve ozal'in demeclerine yer verildi.gazeteler ankara'da bulunan hukukcu john bowden'in ''biz bu saldiriye ve baskilari hemen avrupa insan haklari komisyonuna sikayet edecegiz'' dedigine de yer verdiler.

hollanda ve yunanistan televizyonlari haberi goruntulu olarak ekrana getirdiler. her iki ulke televizyonunda da iki genel sekreteringozleri bagli elleri kelepceli polis merkezine goturulduklari ve haklarında 15 yil hapis cezası istenecegi haberi yer aldi ve ozal'in hala turkiye'de demokrasi vardir dedigine de deginildi.fransa'da yayınlanan l'humanite kutlu vesargin'la birlikte turkiye'ye giden muhabirinin haberlerine iki gun ustuste genis yer verdi.gazete ilk gunku haberinde ''iki komunist yoneticisi tutuklandi'' basligina yer verirken , ikinci gunku haberini ise '' komunistleri kurtarmaliyiz komunistler tehlikededir'' basligiyla birlikte fransa'da yapılacak protesto gosterilerine cagrida bulundu.ayni gazetede fransiz komunist partisi marchais'in da bir aciklamasi yer aldi.marchais aciklamasinda kutlu vesargin'in derhal serbest birakilmasinii istedi ve bazi fransiz otoriteelrinin demokrasiye yönelmistir diye takdim ettigi turkiye icin '' gercekte avrupa'daki son diktatorluktur'' tanimini kullandi.

fransiz liberation gazetasi de iki tuk komunist yoneticisinin gocmenlikten donerken tevkif edildigini belirttikten sonra habere '' ozal sert yolu secti'' diyerek basladi. gaete ozal'in iki hafta onceki aciklamalarından farklı bir tutum icine girdigni soyledi.

kutlu vesargin'in gozaltina alinmasi avrupa'da yayın yapan radyo ve tlevizyon kanallarının turkce servистерinin de birinci haberi oldu. avrupa'da yasayan iki buçuk milyona yakin turkiye'li gocmen iscinin ilgiyle izledigi bu yayinlarda iki parti genel sekreterine yapılan muamelenin avrupa olculerine uymadigi yaklasimi one cikti.federal almanya'daki koln radyosu haber duyulur duyulmaz kendileirne surekli telefongeldigini soyledi.

-snatcilar ve sporcularin tepkisi-

isvec'te aralarında unlu sinema oyuncusu bibi anderson'un da bulunduğu birlesmis milletler kultur elcisi,sosyal demokrat arje suomi ve isvec'in taninmis gazetecisi oslof lager'in de bulunduğ 14 kisi ortak bir telgrafla ozal'a,karaduman'a ve evren'e olayi protesto ettiklerini bildirdiler, protesto metnini imzalayanlar arasında merkez partisi milletvekilleri,pen klup baskani,yazarlar birligi baskani ve bir çok yazar bulunuyor.

öte yandan,federal alman avrupa rekortmeni atlet frans joseph kemper ve federal almanya rekortmeni atlet silvia schenk da birer telgraf cekerek tip ve tkue genel sekreterlerinin gozaltina alinmasini protestoettiler.

+++++

TKP ve TİP MK' leri adına Mehmet Karaca ve Osman Sakalsız'ın
Kamuoyuna yaptıkları açıklamadır

Partilerimizin genel sekreterleri ülkemize dönmüşlerdir. Aldığımız haberler şunu gösteriyor ki, hükümet demokratik istikrarın sağlanmasını amaçlayan bu hareketi ilkel polis yöntemleriyle, kaba kuvvetle önlemeye çalışıyor. Ne var ki, hiç bir çaba, Kutlu ve Sargın yoldaşların haklı eylemlerinin başarıya ulaşmasını önleyemez. Daha şimdiden partilerimizin yasal çalışma istemi hem ülkemizde, hem de dünyada geniş bir destek kazanmıştır.

Her iki parti, dönüş kararını alırken, ilk belirtileri Esenboga'da ortaya çıkan risklerin bilincindeydi. Bu riskler haklı olmanın verdiği güce dayanılarak göze alınmıştır. Hak isteyenle hak gaspeden karşı karşıyadır.

Kutlu ve Sargın yoldaşların ülke topraklarına ayak bastıklarından beri, demokrasiye özlem duyan bütün yurttaşlarımızın önüne yepyeni bir olanak açıldı: İlerici fikirleri yasaklayarak gizliliğe itenlerin politik hayatı zehirlemesinin önüne geçilebilir. İnsanlar siyasal görüşlerinden ötürü itildikleri korkudan, huzursuzluk ve güvensizlikten kurtulabilir. Farklı politik akım ve görüşlerin bir arada uygarca varolabileceği yeni bir politik kültür oluşabilir.

Bu adım, her şeyden önce, geniş sol güçlerin özgürlükleri için atılmıştır. Bizlerle aynı görüşleri paylaşmasalar da antikomünist yasakların kalkmasıyla tüm bu güçler özgürce politik hayata katılabileceklerdir.

Antikomünist yasakların kalkması işçi ve emekçilerin en acil istemleri için verdikleri mücadelenin önündeki engelleride kaldıracaktır. Komünist partisine konan yasağın kalktığı bir ülkede sendikaların üzerinde var olan bugünkü baskıları hiç kimse savunmaya cesaret edemeyecektir.

Bu yasağın kalkmasıyla Sanat Bilim dünyası da sansürden, baskıdan kurtulacak, kültürel hayat özgürce gelişecektir.

Komünist hareket üzerindeki yasak kalktığı zaman insanlar barış ve silahsızlanma istedikleri için bu yasakların çemberine alınamayacaktır.

Bütün bunlar, her iki parti genel sekreterinin ülkeye dönüş kararlarının derin, demokratik niteliğini gösteriyor.

Buna verilen yanıt ise tam tersinedir.

Hükümet çağdaş bir demokrasi için iki insanın kendi can güvenliklerini tehlikeye atarak yarattıkları şans, ortaçağ zihniyetiyle yok etmeye çalışıyor. Evren de son konuşmasıyla aynı zihniyetin temsilcisi olduğunu, ilerici politik görüşleri yasaklamaktan, politik istikrarsızlığın, gerginliğin kaynağını sürdürmekten yana olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur.

DKP

Pressemitteilungen
des Parteivorstandes
der Deutschen
Kommunistischen Partei

Verantwortlich:
Kurt Schacht

Pressedienst

Nr. 109/87

Düsseldorf, den 17. November 1987

Freiheit für Haydar Kutlu und Nihat Sargin!

DKP ruft zum Protest und zur Solidarität auf!

Am 16. November 1987 sind die Generalsekretäre der Kommunistischen Partei der Türkei (KPdT), Haydar Kutlu, und der Generalsekretär der Türkischen Arbeiterpartei (TİP), Nihat Sargin, in ihr Heimatland geflogen und auf dem Flughafen unter brutalen Umständen verhaftet und mit unbekanntem Ziel verschleppt worden.

Die DKP erhebt dagegen schärfsten Protest und fordert die Freilassung der verhafteten Generalsekretäre.

In einem Schreiben an den Bundespräsidenten der Bundesrepublik, Richard v. Weizsäcker, fordert die DKP ihn auf, sich persönlich mit allen ihm zur Verfügung stehenden Mitteln für das Leben dieser beiden Persönlichkeiten einzusetzen. In dem Schreiben wird darauf hingewiesen, daß die demokratische Öffentlichkeit um die schlimmen Zustände in den türkischen Gefängnissen weiß. "Erniedrigungen und Folter gehören dort zum Alltag."

Die DKP wendete sich zugleich an die Fraktionen der SPD und der Grünen im Deutschen Bundestag. Sie werden gebeten, unverzüglich alles zu unternehmen, um das Leben von Kutlu und Sargin zu retten. Die DKP erhofft von beiden Fraktionen, daß sie sich mit Anfragen an die Bundesregierung wendet, um u. a. solche Fragen zu klären: "Was weiß die Bundesregierung über die Verhaftungsgründe? Wessen werden sie angeklagt? Was unternimmt die Bundesregierung, um die Freilassung dieser beiden Persönlichkeiten wie aller anderen demokratischen Persönlichkeiten in der Türkei zu erreichen? Was unternimmt die Bundesregierung gegen die üblicherweise in türkischen Gefängnissen praktizierte Folter? Welche Möglichkeiten bestehen für die bundesdeutsche Botschaft in der Türkei, diese beiden Persönlichkeiten zu besuchen und zu betreuen?"

In einem Schreiben forderte die DKP die Regierung der Republik Türkei und ihren Ministerpräsidenten Özal auf, den Willkürakt der türkischen Behörden auf das schärfste und entschiedenste zu verurteilen und die unverzügliche Freilassung von Kutlu und Sargin zu veranlassen?

An den Deutschen Gewerkschaftsbund und alle Einzelgewerkschaften richtete die DKP den Ruf, alles in ihrer Möglichkeit liegende zu tun, um das Leben dieser beiden Persönlichkeiten zu retten.

In einem Flugblatt an die demokratische Öffentlichkeit fordert die DKP dazu auf, in dieser Situation Solidarität zu beweisen, das Leben von Sargin und Kutlu zu retten, sich für die Freiheit aller Demokraten der Türkei und die Aufhebung des undemokratischen Verbots der türkischen Arbeiterpartei und der Kommunistischen Partei der Türkei sowie aller anderen demokratischen Parteien einzusetzen.

87-11-17 10:13
Nachricht 288 Titel :

kardam'a not:

bugunku gaezetelerdeki bazi basliklar soyle:

soz: tkp'liler gozbagi ,kelepce ve ozel timle karsilandi. kutlu'nun bir fotografi ve altinda'serbestbirakilabilir'yazisi. bu haberin altina evren'in sozleri :turkiye'de komunist partisi kurulmasina izin vermeyiz.

hurriyet: kutlu ve sargin gozaltinda basligi ile vermis. birinci sayfanin sol tarafi yarisinayakin kısmi cesitli basliklarla bu konuya ayrilmis. diger bazi basliklar:siyasette tkp krizi, ekonomide zehir gibi onlemler geliyor. evren'in tkp kurulamaz icerikli sozleri.ucakta sohbet:iki sade vatandas..

milliyet:kutlu ve sargin gozalinda..tbkp liderleri esenboga'da gozaltina alindi..evren:komunist,fasist ve seriat partisi kurulamaz..

tercuman:sur manset- orgutlu kustahlik..pois iki tkp'liyi ucakta gozaltina aldi.. avrupali yoldastari turkiye'yi tehdide kalktilar....sur manset alti..tkp'lilere ic destek basladi garip bir yemekte ekmekci'den garip bir sow:''killarina dokunulursa kiyameti koparirim.''

cumhuriyet:donduler ve gozaltindalar.. ucaktan not:gergin yolculuk.. -tkp icerde..

gunes:gozaltina alinan kutlu ve sargin'in donus nedenlerini kimse aciklayamiyor. . neden donduler?

gunaydin:komunistlerin olayli donusu.

sabah:polis kutlu ve sargin'in gozlerini baglayip iceri atti.

son havadis:kutlu ve sargin gozaltinda..

++++++

TURKIYE SOSYAL

TELEX

Avukatların Basın Toplantısı (17.11.1987)

Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun 32 avukatı bugün Ankara'da bir basın toplantısı düzenleyerek, müvekkilleriyle görüşmeleri konusunda DGM savcısı Nusret Demiral tarafından verilen sözün yerine getirilmediğini bildirdiler.

32 avukat adına söz alan Avukat Tevfik Devecioğlu, "Müvekkillerimiz uygar dünyanın kabul ettiği biçimde insan hakları, demokrasi ve özgürlükler çerçevesinde, düşünme ve örgütlenme özgürlüğünün gereği olan haklarını kullanmak üzere yurda gelmişlerdir" dedi.

Sargın ve Kutlu'nun gözaltına alınış biçimlerinin uygarca ve insani ölçülere uygun olmadığını belirten Devecioğlu, soruşturmanın DGM savcılığınca başlatıldığını, polise devredilerek sürdürülmesinin yasal gerekçelerini anlamamanın güç olduğunu kaydetti.

Devecioğlu şunları söyledi:

"Müvekkillerimiz yurda dönmekten önce, DGM Başsavcılığına yaptığımız yazılı başvuru üzerine, Başsavcı Sayın Demiral'ın, müvekkillerimiz ile görüşmemizin kendilerince sağlanacağı, hatta bu görüşmelerin süresi ve biçimine ilişkin verdiği söz yerine getirilmişti. Önemle belirtmeliyim ki, savunma hakkının dokunulmazlığı adil ve demokratik yargılama ilkesi özenle korunmalıdır.

Devecioğlu bir soru üzerine, müvekkilleri ile görüşmek istediklerini, bu konuda girişimlerini sürdürdüklerini, ^{bugün} Savcı Demiral ile bir görüşme yapacaklarını söyledi. Devecioğlu müvekkillerinin ~~xxx~~ ile görüştürüleceklerini umduğunu sözlerine ekledi.

Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in dünki konuşması ile ilgili olarak da ayrıca bir değerlendirme toplantısı yapacaklarını bildirdi.

Adalet Bakanı ile görüşme talebinde bulunan Fransız Senatör Charls Ledermann ve İngiliz Hukukçu John Jordan, Adalet Bakanı ile görüşemediklerini söyledi.

Avukatlar bugün 14.00'de DGM Başsavcısı Nusret Demiral ile görüştüler. Kutlu ve 'Sargın'ın avukatları "olumlu bir görüşme" olarak tanımladılar ve yarın atışma günü geniş açıklamalar yapacaklarını söylediler.

Kutlu ve Sargın ile Türkiye 'ye gelen delegasyonda yer alan parlamenterler, iki genel sekreterin gözetimine alınmasını ~~in~~ Türkiye'nin imzaladığı uluslararası anlaşmalara aykırı olduğunu belirterek, Türkiye'de yargı bağımsız ise Cumhurbaşkanı Kenan Evren neden müdahale ediyor" dediler. Türkiye'de demokrasinin sembolik olduğunu gördüklerini söyleyen avrupalı parlamenterler Başbakan Özal tam demokrat olsaydı seçimi kaybetme riskini göze alarak farklı davranırdı." şeklinde konuştular.

Yerli ve yabancı çok sayıda gazetecinin katıldığı ^{bir} basın toplantısı~~xxx~~ düzenleyen parlamenterler (Ankara Dedeman Otelinde) Türkiye'de karşılaştıkları olayların beklentilerden beter olduğunu belirterek Türk yetkililerinin tutumlarından yakındılar. Kutlu ve Sargın'ın en kısa zamanda serbest bırakılması çağrısında bulunan parlamenterler, Batı Avrupa kamuoyunun gözünün Türkiye üzerinde olduğunu, gözetimine ~~alınması~~ alma olayını Avrupadaki faşist partiler dışında ~~herkesin~~ tüm partilerce olumsuz karşılandığını ifade ettiler.

Gözetimine alma olayını kınamak için Batı Avrupa'nın çeşitli yerlerinde ~~xx~~ büyük protesto kampanyalarına başlanacağını bildiren parlamenterler, özellikle dün meydana gelen olayın Türkiye-AET ilişkileri üzerindeki olumsuz etkisine dikkati çektiler. Demokrasi ve insan hakları konularında duyarlılık göstermenin herkesin görevi olduğunu da belirten Avrupalı parlamenterler ırkçı Güney Afrika sorunuyla nasıl ilgileniyorsak, Türkiye'deki demokrasi ve insan hakları sorunuyla da ilgileniyoruz dediler.

"Türkiye'ye dost olarak geldik" diyen Avrupalı parlamenterler bir soru üzerine "Türkiye'de islamcı partiler dahil, demokrasiyi savunan tüm partilerin kurulabilmesinden yana olduklarını belirttiler.

Avrupa Parlamentosu üyesi İtalyan Parlamenter Luciana Castellina ve Danimarkalı parlamenter ~~AnnexdxxBosxx~~ Bonde yarın Strasbourg'a dönerek basın toplantısı düzenleyeceklerini, Avrupalı parlamenterlere bilgi vereceklerini söylediler. Parlamenterler ~~Kutlu ve Sargın'ın~~, TBMM Başkanı Karaduman'ın davetlisi olarak gelecek hafta Türkiye'ye gelecek olan 10 kişilik Avrupa Parlamentosu heyetinin bu konu ile ilgileneceğini, Kutlu ve Sargın'ın bu süre içinde serbest bırakılmaması halinde 4. mali prototolün serbest bırakılmamasıyla söz konusu olabileceğini bildirdiler. Parlamenterler, bu koşullarda "Türkiye'nin AET üyeliği düşünülemez" dediler.

Basın toplantısında Türkiye hükümeti yetkilileri ile görüşmek için yaptıkları girişimleri anlatan parlamenterler, Adalet bakanlığı ile yaptıkları temasların sonuçlarını anlattılar. Başbakanlık ta görüştükleri yetkililerin, kendilerine Türkiye'de komünist partisi olmamasının demokrasi olmadığı anlamına gelmediğini ~~anlatıldığını~~

ler.

Avrupa Parlamentosu üyesi İtalyan Parlamenter Luciana Castella ve Danimarkalı parlamenter ~~AnnexdexKosrx~~ Bonde yarın Strasbourg'a dönerek basın toplantısı düzenleyeceklerini , Avrupalı parlamenterlere bilgi vereceklerini söylediler. Parlamenterler ~~Kutlu ve Sargın~~, TBMM Başkanı Karaduman'ın davetlisi olarak gelecek hafta Türkiye'ye gelecek olan 10 kişilik Avrupa Parlamentosu heyetinin bu konu ile ilgileneneğini, Kutlu ve Sargın'ın bu süre içinde serbest bırakılmaması halinde 4. mali prototolün serbest bırakılmamasına söz konusu olabileceğini bildirdiler. Parlamenterler, bu koşullarda "Türkiye'nin ^{ET} üyeliği düşünülemez" dediler.

Basın toplantısında Türkiye hükümeti yetkilileri ile görüşmek için yaptıkları girişimleri anlatan parlamenterler, Adalet bakanlığı ile yaptıkları temasların sonuçlarını anlattılar. Başbakanlık ta görüştükleri yetkililerin, kendilerine Türkiye'de komünist partisi olmamasının demokrasi olmadığı anlamına gelmediğini ~~xxxxxxx~~ ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ öne sürerek, Türkiye'deki demokrasinin Avrupa daki demokrasiden daha iyi bir demokrasi olduğunu iddia ettiklerini söylediler.

DELEGASYON'UN BASIN TOPLANTISI

"hak isteyenle hak gaspeden karsi karsiyadir."

+mehmet karaca ve osman sakalsiz tarafından tkp ve tip merkez komiteleri adina yapilan aciklamada, ilerici fikirleri yasaklayarak gizlilikte itenlerin politik hayati zehirlemesinin onune gecilebilir" dendi.

duisburg 17.11.1987 (bem)-turkiye komunist partisi merkez komitesi ve turkiye isci partisi merkez komitesi adina mehmet karaca ve osman sakalsiz tarafından ortak bir aciklama yapildi.aciklamada, " ilk belirtileri esenboga'da ortaya cikan risklerin bilincindeyiz. bu riskler hakli olmanin verdigi guce dayanilarak goze alinmistir.hak isteyenle hak gaspeden karsi karsiyadir." denildi.

mehmet karaca ve osman sakalsiz imzasiyla tkp ve tip merkez komiteleri adina yapilan ortak aciklamada, iki parti genel sekreterlerinin ulkeye donusune hukümetin gosterdigi tepki degerlendirildi ve " hukümet demokratik istikrarin saglanmasini amaclayan bu hareketi ilkel polis yontemleri ile,kaba kuvvetle onlemeye calisiyor. ne varki, hic bir caba kutlu ve sargin yoldastarin hakli eylemlerinin basariya ulasmasini onleyemez. daha simdiden partilerimizin yasal calisma istemi hem ulkemizde, hem de dunyada genis bir destek kazanmistir." denildi.

her iki partinin, donus kararini alirken ilk belirtileri esenboga'da ortaya cikan risklerin bilincinde oldugu da belirtilen ortak aciklamada devamla su goruslere yer verildi:

"bu riskler hakli olmanin verdigi guce dayanilarak goze alinmistir.hak isteyenle hak gaspeden karsi karsiyadir.

kutlu ve sargin yoldastarin ulke topraklarina ayak bastiklarindan beri,demokrasiye ozlem duyan butun yurttaslarimizin onune yepyeni bir olanak acildi:ilerici fikirleri yasaklayarak gizlilikte itenlerin politik hayati zehirlemesinin onune gecilebilir.insanlar siyasal goruslerinden oturu itildikleri korkudan,huzursuzluk ve guvensizlikten kurtulabilir.farkli politik akim ve goruslerin bir arada uygarca varolabilecegi yeni bir politik kultur olusabilir.

bu adim, herseyden once, genis sol guclerin ozgurlugu icin

atilmistir.bizlerle ayni gorusleri paylasmasalar da anti komunist yasaklarin kalkmasiyla tum bu gucler ozgurce politik hayata katilabileceklerdir.

antikomunist yasaklarin kalkmasi isci ve emekcilerin en acil istemler icin verdikleri mucadelenin onundeki engelleri de kaldiracaktir.komunist partisine konan yasagin kalktigi bir ulkede sendikalarin uzerinde var olan bugunku baskilari hic kimse savunmaya cesaret edemeyecektir.

bu yasagin kalkmasiyla sanat ve bilim dunyasi da sansurden, baskidan kurtulacak,kulturel hayat ozgurce gelisecektir.

komunist hareket uzerindeki yasak kalktigi zaman insanlar baris ve silahsizlanma istedikleri icin bu yasaklarin cemberine alinamayacaktır.

butun bunlar,her iki parti genel sekreterlerinin ulkeye donus kararlarinin derin demokratik niteligini gosteriyor.

buna verilen yanit ise tam tersinedir.

hukümet cagdas bir demokrasi icin iki insanin kendi can guvenliklerini tehlikeye atarak yarattikleri sansi,ortacag zihniyetiyle yok etmeye calisiyor.evren de konusmasiyla ayni zihniyetin temsilcisi oldugunu,ilerici politik gorusleri yasaklamaktan,politik istikrarsizligin, gerginligin kaynagini surdurmekten yana oldugunu bir kere daha ortaya koymustur.

simdi butun demokrasi gucleri,halkimiz yasaklara karsi ozgurlugun yaninda yer almalidir. herseyden once nihat sargin ve haydar kutlu bir an once polisin elinden kurtarilmali ve serbest birakilmalidir.

butun dunya demokratik vicdani bu hakli talebin destekleyicisidir."

+++++

22249c hais tr

AVRUPA'NIN DÖRT BİR YANINDAN
DAYANIŞMA YAĞMURU

İSVEÇ

İsveç'te aralarında ünlü sinema oyuncusu Bibi Anderson, BM Kültür elçisi, sosyal demokrat Arje Suomi ve İsveç'in en önemli gazetecilerinden Oslof Lager'in de bulunduğu 14 kişinin imzaladığı ~~xxx~~ telgraf, Cumhurbaşkanı'na, Başbakan'a, TBMM Başkanına, SHP, DYP, DSP ve RP başkanlarına gönderildi.

Telgrafı, Bibi Anderson (sinema oyuncusu), Peter Külman (Yazarlar Birliği Başkanı), Tomas Fonvekasek (PEN Klüp Başkanı), Arje Suomi (BM Kültür elçisi, sosyal demokrat şarkıcı), Margerate Storsent (Yazar-televizyon prodöktörü), Rena Bakbunt (Merkez Partisi milletvekili ve Türkiye ile dayanışma komitesi üyesi), Karl Axlelmquist (Bağımsız kiliseler birliği genel sekreteri ve Türkiye ile dayanışma komitesi başkanı), Arvit Vuutberg (yazar), Pi- yer Ström (yazar-şarkıcı), Oswalt (VKP, Sol Komünist Partisi, Parlamen- toda grubu ~~xxx~~ adına), Oslof Lagercrentu (yazar-gazeteci), Erik Ranser (yazar) imzaladılar.

Ayrıca Karl Axel Elmquisk başkanlığında, ~~kıkkıkk~~ Sosyal demok- rat milletvekili Hans Göran Frank, Merkez Parti milletvekili R. Bakbunt, Yazarlar Birliği Başkanı Peter Kürman, Arje Suomi, Sol Komünist Partisi milletvekili Oswalt ve Halk Partisi Milletvekili Hader Cars'dan oluşan bir heyet de TC Büyük elçiliğinden bir ~~görmüş~~ randevü istedi. Ancak bu talep sert bir dille geri çevril- di. Heyet Elçilikle 18 "asım günü tekrar görüşmeyi deneyecek. Eğer görüşme mümkün olmazsa, hazırlanan bir mektup elçiliğe bırakıla- cak ve bir basın toplantısı düzenlenecek.

~~ENNEKKA~~ BELÇİKA

Belçika Komünist Partisi Genel Başkanı Dışişleri Bakanlığın- na yazdığı bir mektupla Kutlu ve Bargın'ın gözaltına alınmasını protesto etti. Ayrıca Belçika Komünist Partisi Merkez "omitesi" nin de bir açıklama yapması bekleniyor.

FEDERAL ALMANYA

SPD Milletvekili ve fraksiyon başkanı Barbara Noack, XXXX 'in Başbakan Özal, Cumhurbaşkanı Evren'e yazdığı protesto mektubu Türk basınına, İnsan Hakları Komisyonuna ve Avrupa basın-yayın organlarına dağıtılıyor.

{SPD milletvekili Renate Schmidt, Gerd Wöhrtenberg
Michael Müller, Ottmar Schreiner, Freimut Uwe

- Merkezi Hanover'de olan, sosyal demokrat eğilimli ve 3000 üyeli Avukatlar Örgütü ,bir protesto mektubu hazırlıyor.
(ek bilgi faat'ta)

- Bremen'de Dr. Heinrich Hanover'in öncülüğünde bir dayanışma metni hazırlandı. Aralarında ünlü bir papazın ve FAC Sosyal Demokrat Hukukçular Birliği Başkanının da ^{imzalarının} bulunduğu bu çağrı metni, Federal Almanya çapında imzaya açılacak. Çağrı metni ayrıca bir kartpostal haline getirilerek dağıtılacak.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

YUNANİSTAN

- Kutlu ve Sargın'ın Türkiye'ye gider gitmez gözaltına alınmalarına Yunanistanda yayınlanan 11 gazete geniş olarak yer verdi. Yunan Komünist Partisinin günlük gazetesi Rizos Patsis olaya 2 sayfa ayırdı. Ayrıca öğleden sonra yayınlanan gazetelerin hepsinde de olaya geniş yer veriliyor. Haber sağ ve sol basında neredeyse eşit ağırlıklı yer aldı.
- Partiler konuya ilişkin açıklamalar yapıyorlar
- TC Elçiliğine çok sayıda telefon ve telgraflar çekiliyor.
- Sendikalar Selanik ve Atina'da yürüyüş yaptılar
- Yürüyüş kolları ,Selanik Konsolosluğu'na ve Atina elçiliğine protesto mektupları bıraktılar.
- Ayrıca çok sayıda yığın ve meslek örgütleri ~~xxx~~, barış hareketi, sendikalar ve politik örgütler TC elçiliğine ve Türkiye'ye telgraflar yağıdırıyorlar.
- Politeknik olaylarının 14. yıldönümü nedeniyle yapılan ~~xxxxxx~~ toplantıda ve eylemlerde İGD, konuya ilişkin bir bildiri okudu.
- Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Demokratlar Birliği'nin yaptığı açıklama basına, parti ve yığın örgütlerine dağıtıldı.

Hollanda

Hollanda Televizyonu ~~konuyu~~ haberi görüntülü verdi. Kutlu ve Sargın'ın uçaktan inişini gösteren Hollanda Televizyonu, iki genel sekreterine polis merkezine götürüldü. Başlı eli kelepçeli götürüldüklerini, hokkunda 15 yıl hapis cezası isteneceğini belirtti.

Haberde Özal'ın hâlâ ^{Türkiyede} demokrasi vardır dediğini söyledi.

FRANSA'DAN

Fransız Komünist Partisinin yayın organı L'Humanite bugünkü nüshasının birinci sayfasında Kutlu ve Sargın'ın Ankara'da gözaltına alınışlarına büyük yer verdi. Gazetenin başlığı "İki Komünist Yönetici tutuklandı" şeklinde..

L'Humanite iç sayfalardan birini sadece bu konuya ayırdı. Kutlu ve Sargınla aynı uçakta Türkiye'ye özel olarak giden L'Humanite muhabiri Francois Germain-Robin'in havalanı ve daha sonraki gelişmelere ilişkin haberi gazetede yer aldı.

Gazetede ayrıca Avrupa Parlamentosunda Komünist Grubun girişimlerine yerveriliyor.

Gazete de, ~~xx~~ Türkiye Büyük elçiliği önüne delegasyonlar halinde gidilerek yapılacak protesto gösterilerine çağrı da yeralıyor.

Fransız Komünist Partisi Genel Sekreteri Marchais'nın bir açıklaması var. Açıklama şöyle:

"Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri Haydar Kutlu ve Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın'ın Avrupalı kişilikler, parlamenterler ve gazetecilerle birlikte ülkelerinin başkenti Ankara'ya dönüşte gözaltına alınmalarını büyük bir üzüntü ve nefretle öğrendim.

Yakınlarda ~~xxx~~ kendisiyle Paris'te karşılaşmak sevincini yaşadığım Haydar Kutlu ve Nihat Sargın derhal serbest bırakılmalıdır.

Yönettikleri Türkiye Birleşik Komünist Partisi, emekçilerin ve Türk halkının çıkarları yönünde çalışmalarını tam bir açıklık içinde geliştirmesi için gerekli bütün haklara sahip olmalıdır.

Fransız otoritelerinin demokrasiye yönelmiştir diye takdim ettiği Türkiye, gerçekte Avrupa'daki son diktatörlüktür. Yüzlerce demokrat hapislerdedir. İşkence görmüştür, ölüme mahkum edilmiştir. Biz onların özgür bırakılmalarını istiyoruz. Fransa bu yönde ~~müdahale etmemelidir~~ müdahalede bulunmalıdır.

Tüm emekçileri, tüm Fransız demokratlarını, bu istemi bizimle birlikte yükseltmeye çağırıyoruz."

Sargın ve Kutlu 06 RC 744 plakalı mavi Mercedes'in içinde Esenboğa'dan uzaklaştırıldılar. Tanınmamaları için başlarına fötr şapkalar giydirilerek havaalanından uzaklaştırıldıkları görüldü. Bu arada avukatlar ve gazetecilerin yolcu çıkış kapısında bekledikleri görüldü. 06 RC 744 plakalı oto Esenboğa yolunda bir kez durarak Kutlu ve Sargın'la beraber ^{Ezgi} karaboya aldılar. Esenboğa Karayolu bu arada kısa bir süre kapatıldı. Anka-

sağlık kontrolünden geçirildiler. Ankara Emniyet Müdürlüğüne yakın çevreler her iki komünist liderin sağlık durumlarının iyi olduğuna dair rapor verildiğini bildirdiler.

komünist liderlerle birlikte gelen grup Ankara Emniyet Müdürlüğüne gelerek gözaltına alınmalarını protesto ettiler. Polis tarafından, liderlerle görüşme istemleri kabul edilmedi. Grup daha sonra saat 17'de DGM Savcılığına giderek, iki liderle görüşme talebinde bulundular. Bu istemleri geç vakıtlara kadar yerine getirilmedi.

Emniyet müdürlüğünün önüne, ABD Ankara Büyükelçiliğinden bazı görevlilerin bir arabayla gelmeleri ve bir müddet içerde kaldıktan sonra Emniyeti terketmeleri dikkati çekti. Bu kişilerin kimlikleri belirlenemedi. Kutlu ve Sargın'ın şehre girişlerinden sonra bu iki görevlinin arabalarına binerek doğrudan ABD Büyük elçiliğine gittikleri öğrenildi.

DGM Savcılığı Kutlu ve Sargın'ın Emniyet I.Şube Müdürlüğüne sorgularının yapılmakta olduğunu, sorgulama bittikten sonra 15 gün içinde DGM savcılığında sorgularının yapılacağını belirterek, "sorgulama bittikten sonra muhtemelen mahkemeye göndereceğiz. Önümüzdeki günlerde ifadeleri alınacak. Elimizdeki verilere göre ya tutuklanır ya da serbest bırakılırlar. DGM'de sorguları 48 saat sonra da yapılabilir, 15 gün sonra da olabilir.

her zaman kararlılıkla savunacak, onların örgütlerini destekleyecektir."

"tbkp'nin, çeşitli ülkelerde iktidarda ya da muhtefette bulunan dostlarıyla ilişkileri, Türkiye'nin uluslararası diyalogunu güçlendirecektir."

"tbkp'nin legalleşmesi için mücadelemiz yalnız bizim özgürlüğümüz için değil, bütün devrimci sol güçlerin olmak üzere Türk ve Kürt halkının, bütün demokrasi güçlerinin özgürlükleri içindir. Bu özgürlük aynı zamanda devrimci sol güçlerin çeşitli düzeylerde daha ileri birlikteliklerinin gerçekleşmesi için elverişli koşulları yaratacaktır."

"demokrasinin aydınlatılmasından korkan çevrelerin, yeniden politik ortamı bulandıracak, istikrarsızlık yaratacak girişimlerde bulunması sasirtici olmayacaktır. anap'ın çeşitli binalarının bombalanması bunun göstergesidir."

87-11-11 09:23

04664416+

64416 gun me b

655367 inmed d

497 87-11-11 09:24

TELEX

Berlinde gözyaşları arasında ayrıldığı eşi Ağşegül Yağcı'nın verdiği kırmızı karanfil buketini "barışçı bir yolculuğa çıktığımızın simgesi" sözleriyle ~~verdiği~~ Sargın'a verirken gazetecilere "hiçbir şekilde korkmuyoruz" dedi. Elli yıllık karısından Brükselde hüzünlü bir şekilde ayrılan Nihat Sargın'ın titreyen elleri devamlı terlemekte ve heyecanliliğiyle gazetecilerin sorularına cevap vermemesini Kutlu "zor bir yolculuk başlıyor, heyecanlı olmamamız imkansız, hoş karşılayın" şeklinde sözlerle anlatmaya çalıştı. Uçakta Türk ve yabancı gazetecilerin adeta saldırısına uğrayan Kutlu ve Sargın'ın imdadına pilotun "yerlerinize oturmazsanız oturduğu yerden kalkmama yasağı koyarım" sözleri bile yetiştirdi. SEW politik büro üyesi Klaus Feske'nin koordinatörlüğü ile yabancı basın temsilcileriyle uzun süre başbaşa kalan Kutlu ve Sargın uçağın tekerlekleri yere ~~değmesiyle~~ değerken "her ne olursa olsun Türk toprakları da olmanın heyecanı biraz sonra başımıza geleceklerin korkusunu unutturuyor" dedi. "Kahramanlık oyunu oynamıyoruz". Kutlu ve Sargın Güneş'in "bu gece sorgulamaya alınacağınız söyleniyor, buna hazırlıklı mısınız?" sorusuna "buraya gelirken başımıza ne geleceğini enine boyuna yeterince ölçüp biçmiştik, her ikimiz de yapılacak soruşturmaya hazırlıklıyız." Yapılacak soruşturmada TKP'nin diğer bireylerini tehlikeye sokmayacağını, kendisinden ancak belli bir yere kadar bilgi alınabileceğini belirten Kutlu "biz ne vartalar atlattık, bu da biter", dedi.

Ali Ergün Güranın ~~bu günün partisi~~ güdümlü parti kur, maya çalışıyorlar şeklindeki açıklamalarını "hala durumun farkında olmayanlar arkadaşlarımız, devrimciler var" , Ancak bunları onların söylediğine inanasım gelmiyor. ~~Bu~~

Busözler Özal çevresinden geliyormuş gibi şeklinde değerlendirdim. Kutlu beraberinde gelen Avrupa Parlamenterlerin çeşitli ülkelerden komünist Parti ve üyelerinin tutuklanmaları halinde Avrupada olayın yankılanmasını sağlayacaklarını söyledi.

Bu kez moskovada Gorbaçov la görüşüğünü belirten Kutlu Türkiye ye geri dönüşlerinin çıkmaza girmesi halinde Moskovanın da harekete geçebileceğini belirterek şöyle dedi: "Kardeş Partiler arasındaki dayanışma gayet normaldir. Bizim bu durumumuzda Sovyetler Birliğinde ki yoldaşlarımızın da bize arka çıkmayı tabii bir olaydır,

Güneş'e
bile

otonun aksi garp karşılanmalıdır" dedi.

Havaalanında son pozisyonunu alan uçaktan önce inmeyen Kutlu ve Sargın Türk Avukatlarının gelmelerini bekledi. Fransız ve Alman ve İngiliz Avukatlarının uçaktan inmelerini söylemesinden sonra uçağın merdivenlerini çıkan Kutlu ve Sargın karşıda çok sayıda polis memurlarını görünce "işte şimdi içimi biraz korku sardı" dedi. Uçağın merdivenlerinden yavaş yavaş ~~ix~~ etrefi seyreterek inen Kutlu ve Sargın Türk topraklarına ayak basar

basmazHavaalanı Emniyet Müdürü Mehmet Keskin tarafından Tutu klandınız. bizimle birlikte ifade vermek üzere

Emniyet amirliğine kadar geleceksiniz ~~xxx~~ sözleriyle karşılandı.

Araya Fransız Avukat Charles Ledermann'ın girmesiyle hava birden sertleşti. Sivil güvenlik görevlilerini Sargın ve Kutlu'nun kollarından tutup ~~xxxxxxx~~ iteklemeye başlamalarıyla ortalık birden elektriklendi. Araya Yunanistan Komünist Partisi Parleментарi Straki Korakas ve İngiliz Komünist Partisi Avukatı Jan Boldeen girip Kutlu ve Sargın'ı kısa ~~ix~~ bir süre polislerin ellerinden aldılar. Türk avukatlarının olay yerine gelmeden Türk makamlarına teslim etmeyeceklerini belirten X Avukat ... Alman Hava Yollarına ait uçağa geri binilmesi yolundaki çağrılarını üzerine güvenlik görevlileri Kutlu ve Sargın'ı aralarına alıp Türk Hava Yolları'nın bir otosuyla uzaklaştırmak istediler.

Hayatınızı Tehlikeye Atmayın

Türk Hava Yolları otosunun kapılarının kapanması Kutlu ve Sargın'ın içeriye girerken düşürülmeleri Danimarkalı Parleментар or Peter Boonden "Gözlerimizin önünde işkence makenizmesi işlemeye başladı bile. Otonun önünü keselim" çağrısında bulundu. Bu arada Haydar Kutlu'nun "Ben medeni insanım. Kaçmam, bırakın, itelemeysin" dediği duyuldu. Charl Nedermann'ın otonun önüne atılmasıyla polis ve Avrupalı parlamenterler arasında yeniden tartışmalar başladı. Havaalanı Emniyet Amiri Mehmet Keskin'in yolun açılmasıyla ilgili ~~xxxxxxx~~ çağrılarını sırasında Yunanistan milletvekili Korakas ve Fransız Hukukçu Ledermann arasında sert ~~xxxxxxx~~ ~~xxxxxxx~~ münakaşalar başladı. Bir güvenlik görevlisinin "Siz böyle işlere karışmayın. Hayatınızı tehlikeye atıyorsunuz" sözleri Kutlu ve Sargın'ın Avrupalı yoldaşlarının "Büyükelçiliklerimizden bizi ~~xxx~~ almaya gelen biri olmadan havaalanına terk etmeyiz" şeklinde direnmelerine, daha sonra Kutlu ve Sargın'ın avukatlarının polis barikatını aşarak yanlarına gelmesiyle Kutlu ve Sargın'ın peşinden Emniyet Amirliği'ne gittiler.

TKP VE TİP GENEL SEKRETERLERİ
ANKARAYA İNER İNmez GÖZALTINA ALINDI

Duisburg 16.11.1987 (BEM) - Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın ve Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri Haydar Kutlu Ankara'daki Esenboğa Havaalanında polis tarafından gözaltına alındı.

Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri Haydar Kutlu ve Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın ve beraberindeki heyeti getiren Lufthansa uçağı 15.15 Türkiye Saatiyle 15.15 'de Ankara'nın Esenboğa Havaalanına indi. Havaalanında geniş güvenlik önlemleri alan polis, Kutlu ve Sargın'ı gözaltına almak için harekete geçti. ~~Kutlu~~ Kutlu ve Sargın ile birlikte Ankara'ya gelen delegasyon içindeki parlamenter ve hukukçular, avukatlar gelmeden gözaltına alamayacaklarını belirttiler. Ancak polis bu itirazlara kulak asmadı. Delegasyon da yeralan Fransız Senatör ve Hukukçu Charles Lederman ve İngiliz Hukukçu John Bowden, polislerle "Kutlu Emniyet Müdürlüğüne gidip Kutlu ve Sargın'ı görmek istediklerini söyledi. Lederman ve Bowden "Türkiye'de demokrasiyi görmek istiyoruz. Arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz" dediler.

Kutlu ve Sargın ~~polis~~ kent içinde ve hava alanı yolu üzerinde geniş güvenlik önlemleri alan ve trafiği durduran polisler tarafından Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüler.

BASIN'IN PROTESTOSU

Öte yandan, Ankara'da görev yapan ~~basın mensupları~~ basın mensupları polis tarafından Esenboğa Havaalanı'na sokulmadı. Haber alma ve fotoğraf çekme hakları ellerinden alınan basın mensupları, polisi protesto ettiler.

kutlu ve sargin turkiye'ye hareket etti

*sargin brüksel,kutlu batı berlin, delegasyon
dusseldorf'tan ucağa bindi...

dülsburg,16.11.1987 (bem): turkiye isci partisi genel sekreteri
nihat sargin ve turkiye komünist partisi genel sekreteri haydar
kutlu bu sabah ucağa turkiye'ye hareket etti.

türkiye komünist partisi genel sekreteri haydar kutlu kendisine
verilen seyahat belgesi gereğince batı berlin'den yerel saatle 0.40'da
kalkan ucağa bindi.türkiye isci partisi genel sekreteri nihat sargin
da ayrı nedenle brüksel'den sabah saat 07.30'da kalkan bir ucağa
hareket etti.öte yandan ,iki parti genel sekreterlerine refakat eden
delegasyon da saat 09.50'de dusseldorf'tan kalkan lufthansa ucağı ile
munih'e gitti.kutlu sargin ve delegasyon munih'ten 11.30'da hareket
eden luftansa ucağı ile ankara'ya hareket ediyor.

kutlu ve sargin'i brüksel ve batı berlin'den tip ve tkp merkez
komitesi uyeleri,esleri,arkadaşları ve gazeteciler uğurladılar.

*kutlu: ülkeme dönmekten sevinçliyim

türkiye komünist partisi genel sekreteri haydar kutlu batı
berlin tegel havaalanında gazetecilerin sorularını yanıtlarken
''ülkeme dönmekten dolayı sevinçliyim.''dedi.

türkiye hükümetinin ülkeye dönmelerini istediğini,dönerlerse
tutuklanacaklarını belirten bir gazeteciye kutlu,''coktandır bu tür
mesajlar geliyor.bu tür mesajlar tuhafıma gidiyor. nicin ülkeme
dönmeyecekmisin?'' şeklinde cevap verdi. kutlu bir başka gazetecinin
sorusunu yanıtlarken,ülkesine dönmekten dolayı çok sevinçli olduğunu
soyledi ve ''orada zorluklarla karşılaşacağımızı çok iyi biliyoruz.
ülke içinde ve dışında dostlarımızın veridiği destek bizimicimizi
ısıtıyor.büyük güç veriyor. ve bu moralde biz isci,emekçi halkımıza
is,ekmek özgürlük mücadelesinde kendi katkimizi yapacağız.'' dedi.
ülkenin demokrat,barisci,aydınlık geleceği için mücadele ettiklerini
de söyleyen tkp genel sekreteri,'' inanıyorum ki, elbirliği
yapabilirsek,omuz omuza verebilirsek,türkiye aydınlığa çıkacaktır. ve
başka bir yolu da yoktur bunun'' şeklinde konuştu.

kutlu,tip ve tkp'ü diyerek yeni tutuklamalara girisilirse
dünya kamuoyunda bu uygulamayı yapanların mahcup duruma düşeceklerini
de sözlerine ekledi.

+delegasyonda kimler var

charles ledermann (fransiz-senator,hukukcu), manuel g.fonseca (ispanyol-parlamento uyesi), jens peter bonde (danimarkali-ayrupa parlamentosu uyesi), stratis korakas (yunanlı- parlamento uyesi), luciana castellina (italyan-ayrupa parlamentosu uyesi), john bowden (ingiliz-hukukcu), anne de boer (hollandali-ayrupa parlamentosu uyesi,yesiller ilericiler koalisyonu), francois germain-robin (fransiz-gazeteci),klaus feske (bati berlin sosyalist birlik partisi poitburo uyesi),sophie rieger (fed.alman-nurmberg belediye meclisi uyesi),herbert stefvater (fed.alma.-nurmberg belediye meclisi uyesi), herman muller (fed.alman-nazi rejiminin takibatina ugramislar derne- gi,anti fasistler birligi),klaus liebe harkort (fed.alman-turkolog) horst nietschke (fed.alman-hukukcu), michael sack (fed.alman- hukukcu), barbara wiemann (fed.alman-nazi rejiminin takibatina ugramislar dernigi,anti fasistler birligi), hans g. schramm (fed.alman-bavyera eyalet meclisi uyesu), detlev luderwald (fed. alman-hessen yabanci isciler girisimi baskani), jay ullal (fed.alman-gazeteci),gerard kromschroder (fed.alman - gazeteci) , peter niggl (bati berlin-gazeteci),eftichis palikaris (yunanlı-gazeteci),hannes kullmann (fed.alman-gazeteci), gisela parwez (fed.alman-tarihci).ayrica turkiye'de yayinlana sekiz gunluk gazete ve haftalik dergi muhabiri de kutlu ve sargin ile birlikte munih'ten hareket eden ucakta yer aldilar.
+++++

*
22246a cumh tr
855367 inmed d

87-11-16 11:56
060722249+
der

87-11-16 11:56
412186+
412186 aaffm d

TELEX

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARŞİVİ

T.C. Bonn büyükelçiliği 0228/346052

TC. Dışişleri Bakanlığı	
Enformasyon	00904/ 125 34 06
	118 97 39
TC. İçişleri Bakanlığı	
Özel Kalem	125 40 80
	118 13 68
Başbakanlık	
Özel Kalem	118 57 76
	125 57 76
Basın	230 88 94
Ankara DGM SAVCILIĞI	127 76 77
" SHP Merkezi	
Santral	230 32 25'den 32'ye kadar
Genel Başkan	285 04 32
Genel Sekreter	285 03 89
" DSP Merkezi	
Santral	280 09 51
" DYP Merkezi	
Santral	117 22 39
"	117 22 40
Genel Başkan	118 18 12
" ANAP MERKEZİ	
Santral	230 21 46'dan 65'e kadar

TELEEX TELEEX TELEEX

- an ...
1) charles ledermann	fransa kom. part. senator avukat
2) manuel g. fonseca	ispanya k.p. milletvekili
3) jens peter bonde	danimarka halk hareketi av.parlm.uyesi
4) stratis korakas	yunanistan k.p. milletvekili
5) luciana castellina	italyan k.p mk.uyesi av.parlamn. uyesi
6) hans g. schramm	f.alman bavyera eyalet palamn.uyesi
	baris listesi(yesil grup)
7) sofie rieger	f.alm.-nurnberg belediye mec. uyesi(yesil)
8) herbert stiefvater	" " " " (dkp)
9) herman mulder	" " anti fasist birlik
10) klaus feske	b.berlin s.e.w. polit.buro uyesi
11) klaus liebe-herkott	f.alm. profesor
12) horst nitschke	" avukat
13) francois germain-robin	fransiz gazeteci l'humanite
14) gerhard kromschroder	" stern
15) jay ullal	" stern
16) peter niggl	b.berlin die wahrheit
17) coskun aral	" sipa-nokta
18) mesut tufan	" sipa
19) hadi uluengin	" cumhuriyet
20) koray duzgoren	" milliyet
21) mehmet ali yula	" hurriyet
22) tahir haci kadiroglu	" tercuman
23) hayrettin kalyoncu	" gunes
24) metin dalman	" yeni gundem
25) ahmet olcay comez(olay tan)	" sabah
26) yagmur atsiz	" soz

not: wrd ve zdf'ten de katilacak basin mensuplari var bunlarin henuz isimleri kesinlesmedi..

salamlar..

TELEX

27)john bowden

hukukcu ingiliz

not: wrd ve zdf'ten de katılacak basın mensupları var bunların
henüz isimleri kesinleşmedi..

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Türkiye İşçi Partisi - Türkiye Komünist Partisi Basın Toplantısı

Workers' Party of Turkey - Communist Party of Turkey Press Conference

Arbeiterpartei der Türkei - Kommunistische Partei der Türkei Pressekonferenz

11/11/1987 Berlin (West)

Birlik Enformasyon Merkezi BEM; Moltkestr. 45 • 4100 Duisburg, W.Germany • Telex: 855367 inmed d • Tel: 0203/340395

Bitte finden Sie unten kurze Information über die Geschichten
der beiden Parteien und kurze Biographien der beiden
Generalsekretäre:

Arbeiter Partei der Türkei (APdT)

12 Gewerkschafter haben am 10. Februar 1961 die Arbeiterpartei der Türkei gegründet. Der Aufruf vom 1. Februar 1962 hat den patriotischen Intellektuellen die Türen der Partei geöffnet. Mehmet Ali Aybar wurde zum Vorsitzenden der Partei gewählt. 1964 fand der I. Kongress der APdT statt. Bei den Allgemeinen Wahlen im Jahre 1965 wurde die Partei mit 15 Abgeordneten ins Parlament gewählt. Trotz der Angriffe der rechten Abgeordneten leistete die APdT eine Opposition, die die Interessen der Werktätigen, die Demokratie und die Unabhängigkeit des Landes verteidigte.

Mit dem 4. Kongreß der Arbeiterpartei der Türkei wurde Behice Boran in ihrem Amt als Vorsitzende der Partei bestätigt. Dieser Kongreß nahm einen Beschluß bezüglich der kurdischen Nationalfrage und führte den Begriff vom "proletarischen Internationalismus" in die Parteidokumente. Nach dem 12. März 1971 wurde die APdT verboten, die Funktionäre mit schweren Haftstrafen belegt. Als Begründung des Verbotes wurde der Beschluß bezüglich der kurdischen Nationalfrage geführt.

Am 1. Mai 1975 wurde die APdT wieder neu gegründet. Behice Boran wurde zum Vorsitzenden der Partei gewählt. Bis zum 12. September 1980 arbeitete die APdT legal. Nach dem 12. September 1980 mußte die APdT seine Aktivitäten illegal fortsetzen.

Kommunistische Partei der Türkei (KPdT)

Die KPdT wurde unter Führung von Mustafa Suphi in Baku (mit dem 1. Kongreß) gegründet.

Mustafa Suphi und seine 14 Genossen wurden in der Nacht vom 28-29 Januar 1921 im Schwarzen Meer ermordet. Sie waren nach Anatolien unterwegs, um dort an dem nationalen Befreiungskampf teilzunehmen. Der 2. Kongreß der KPdT wurde 1922 in Ankara durchgeführt. Die KPdT wurde schweren Angriffen ausgesetzt und im gleichen Jahr verboten. Seitdem arbeitet sie illegal.

1925 fand der 3. Kongreß der KPdT statt. 1927 wurde eine Massenverhaftung der Kommunisten durchgeführt. Der 4. Kongreß versammelte sich in Istanbul. Şefik Hüsnü, Reşat Fuat, Yakup Demir und İ. Bilen waren die nächsten Generalsekretäre der Partei. 1951 gab es eine erneute Massenverhaftung. Mit der Offensive der KPdT ab dem Jahre 1973 wurde die Partei zu einer bedeutenden Kraft in der Arbeiterbewegung der Türkei. Nach dem 12. September 1980 wurden viele Prozesse gegen die KPdT eingeführt. Zahlreiche Personen wurden verhaftet und mehrere Funktionäre und Mitglieder der Partei wurden durch Folterungen ermordet.

Bei dem 5. Kongreß der KPdT wurde Haydar Kutlu, der schon in einer Plenumsitzung des ZK der KPdT zum Generalsekretär gewählt wurde, in dieser Funktion bestätigt.

**Kurze Biographie
des Generalsekretärs
der Arbeiterpartei der Türkei,
NIHAT SARGIN**

Nihat SARGIN kam im Jahre 1926 als drittes und letztes Kind einer einfachen Beamtenfamilie in Istanbul zur Welt. Seine Schul- ausbildung schloß er in Istanbul ab. Im Sommer 1946 -er war zu dieser Zeit Student der Medizinischen Fakultät in Istanbul- zählte er zu den Mitbegründern des "Jugendverbandes der Studenten in Istanbul", in der damals die fortschrittlichen Studenten zusammen- geschlossen waren. Auf der ersten Vollversammlung des Jugend- verbands im Jahre 1947 wurde er zum Generalsekretär des Ver- bandes gewählt. Sargin, der sich im gleichen Jahr auch politisch organisierte, übernahm im Jahre 1949 die Aufgabe des Chefredak- teurs der unter dem Namen "Zeitschrift der Freien Jugend" erschei- nenden Zeitschrift des besagten Jugendverbandes. Im Juni des Jah- res 1950 wurde er verhaftet und vor das Militärgericht gestellt, weil er Artikel verfaßte, die den Beschluß der damaligen Regierung, am Koreakrieg an der Seite der USA teilzunehmen und dorthin Soldaten zu entsenden, protestierten und die Jugend zum Kampf für Frieden aufriefen. Wegen "Zuwiderhandeln gegen die nationalen Interessen" angeklagt, wurde er zu 3 Jahren und 9 Monaten Gefäng- nis und zu 15 Monaten Verbannung verurteilt.

Im März wurde Sargin infolge der Änderung des Gesetzespara- graphen, der zu seiner Verurteilung führte, freigelassen. Auch das Verfahren gegen ihn, das, in Zusammenhang mit den unter dem Namen "51er Verhaftungen" bekannten Verhaftungen, eröffnet wor- den war, wurde fallengelassen. Sargin beendete sein Studium und danach den Militärdienst. Sargin, der inzwischen geheiratet hatte, wurde im Mai 1955 zusammen mit 44 anderen Kommunisten ver- haftet und blieb bis zum Jahresende in Haft.

Im Jahre 1964 wurde Sargin Facharzt für innere Krankheiten. Zuvor hatte er im Jahre 1962 an der Gründung des Vereins zur Verteidigung der Grundrechte als Gründungsmitglied teilgenommen und war im gleichen Jahr der Arbeiterpartei der Türkei beigetreten. Sargin, der zuerst Verantwortlicher der zentralen Büros war, wurde im 1. Parteitag 1964 zum stellvertretenden Generalsekretär und im nächsten Parteitag 1966 zum Generalsekretär gewählt. Während der Innerparteiliche Diskussion im Jahre 1968 trat er gemeinsam mit Behice Boran auf und hatte eine Zeit lang nur die Funktion eines Vorstandsmitglieds inne. Als ihre Positionen sich innerhalb der Partei durchsetzten, wurde er erneut Mitglied des geschäftsführenden Vor- stands und Stellvertreter der Generalsekretärin Behice Boran. Sargin, der sich danach nach Istanbul begab, wurde nach dem Putsch am 12. März 1971 wegen "Mitgliedschaft in einer kommunistischen Vereinigung" verhaftet und nach 6 Monaten Haft freigesprochen.

Nach der Freilassung der Parteivorsitzenden Behice Boran und der anderen Vorstandsmitglieder aufgrund der Amnestie von 1974, nahm Sargin am Komitee zur Wiederaufbau der Arbeiterpartei der Türkei teil und wurde am 1. Mai 1975 vom Gründungsausschuß zum Generalsekretär gewählt. Sargin, der in den folgenden zwei Parteitag als Generalsekretär bestätigt wurde, verließ nach dem Militärputsch vom 12. September 1980 auf Beschluß der Partei hin die Türkei und übt seitdem seine Funktion als Generalsekretär im Ausland aus.

**Kurze Biographie des
Generalsekretärs des
Zentralkomitees der
Kommunistischen Partei der
Türkei, HAYDAR KUTLU**

Haydar Kutlu, geboren im Jahre 1944 in Tokat, studierte in der Universität Istanbul Jura. Schon als Student, nahm er aktiv an allen anti-imperialistischen Studentenbewegungen und Organisationen der sechziger Jahre teil.

Zum ersten Mal wurde er während einer Flugblattverteilung in der Tabakfabrik in Cibali (Istanbul) in Untersuchungshaft genommen. Ungefähr zur gleichen Zeit tritt er auch in die Arbeiterpartei der Türkei ein, wo er als Bezirksvorstandsmitglied arbeitete und auch als Delegierte zu Kongressen teilnahm.

Bis zum 12. März 1971 arbeitete Haydar Kutlu in verschiedenen Gewerkschaften, ab diesem Datum jedoch wurde er von dem Kriegsverbrechengericht in die Illegalität gezwungen.

Ab 1974 nahm Haydar Kutlu aktiv an der Organisationsarbeit der KPdT teil und wurde zum Sekretär des Istanbul Kreisorganisation ernannt. Später wurde er zum Zentralkomitee der Partei gewählt. 1978 wurde er Politbüromitglied, später wurde er Sekretär des Zentralkomitee und ab 1980 wurde er Sekretär des Organisationsbüro des Zentralkomitee der KPdT.

Nach dem 12. September 1980 wurde Kutlu wieder in die Illegalität gezwungen; ab Mai 1981 wurde er im Rahmen der KPdT Operation von der Polizei verfolgt.

Im Plenum der ZK 1981 wurde Haydar Kutlu als stellvertretender Generalsekretär und im Plenum 1983 als Generalsekretär des ZK der KPdT gewählt. Im 5. Kongreß der KPdT, der im gleichem Jahr stattfand, wurde Haydar Kutlu zum Generalsekretär gewählt. Diese Funktion führt er heute noch durch.

TÜRKİYE SOSYAL TARAKKULAT PARTİSİ
TÜRKİYE SOSYAL TARAKKULAT PARTİSİ
TÜRKİYE SOSYAL TARAKKULAT PARTİSİ

Türkiye İşçi Partisi - Türkiye Komünist Partisi Basın Toplantısı

Workers' Party of Turkey - Communist Party of Turkey Press Conference

Arbeiterpartei der Türkei - Kommunistische Partei der Türkei Pressekonferenz

11/11/1987 Berlin (West)

Birlik Enformasyon Merkezi BEM: Moltkestr. 45 • 4100 Duisburg, W.Germany • Telex: 855367 inmed d • Tel: 0203/340395

**TİP ve TKP'nin tarihi ile Nihat Sargın ve Haydar Kutlu'nun
Yaşamına ilişkin kısa bilgiler aşağıdadır:**

Türkiye İşçi Partisi (TİP)

TİP 10 Şubat 1961 tarihinde 12 sendikacı tarafından kuruldu. 1 Şubat 1962 tarihli çağrıyla TİP'in kapıları yurtsever aydınlara açıldı. Genel Başkanlığına Mehmet Ali Aybar seçildi.

1. Büyük Kongresi 1964'de İzmir'de toplanan TİP 1965 seçimlerinde 15 milletvekili ile parlamentoya girdi. Parlamentoda sağcı milletvekillerinin saldırılarına karşı emekçilerin çıkarlarını, demokrasi ve ülke bağımsızlığını savunan etkin bir muhalefet yürüttü.

1970 yılında Ankara'da toplanan 4. Büyük Kongresinde daha önce genel başkanlığa getirilmiş olan Behice Boran yeniden bu göreve seçildi. Bu kongrede ilk kez böyle bir platformda Kürt Ulusal Sorununa ilişkin karar alındı, proletarya enternasyonalizmi parti belgelerine girdi.

12 Mart 1971'den sonra yöneticileri tutuklanıp ağır cezalara çarpılırken, TİP de kapatıldı. Kapatma gerekçesi olarak 4. Büyük Kongrede alınan Kürt Ulusal Sorununa ilişkin karar gösterildi.

TİP 1 Mayıs 1975'de yeniden kuruldu. Genel Başkanlığına Behice Boran getirildi. 12 Eylül 1980'e kadar Behice Boran'ın Genel Başkanlığı altında çalışmalarını legal olarak sürdüren TİP, o tarihten bugüne kadar faaliyetine illegal olarak devam etmektedir.

Türkiye Komünist Partisi (TKP)

TKP Bakü'de toplanan 1. Kongrede Mustafa Suphi'nin önderliğinde kuruldu. Mustafa Suphi ve 14 arkadaşı Ulusal Kurtuluş Savaşına katılmak için Anadolu'ya geldiklerinde 28-29 Ocak 1921'de Karadeniz'de öldürüldüler.

2. Kongresi 1922'de Ankara'da toplanan TKP saldırıya uğradı ve aynı yıl yasaklandı. O günden bugüne illegal olarak çalışmalarını sürdürüyor.

1925'de 3. Kongresi toplanan TKP ile ilgili olarak 1927'de yaygın tutuklamalar oldu.

4. Kongresi İstanbul'da toplanan TKP'de bu tarihten sonra Şefik Hüsnü, Reşat Fuat, Yakup Demir ve İ. Bilen Genel Sekreterlik yaptılar.

1951'de geniş çaplı bir tutuklama ile karşılaşan TKP 1973 atılımı ile Türkiye'de etkin bir güç haline geldi.

12 Eylül 1980'den sonra Sıkıyönetim Mahkemelerinde birçok TKP davası açıldı, çok sayıda tutuklamalar oldu. TKP'nin kimi yönetici ve üyeleri işkencede öldü.

1983 yılında toplanan TKP 5. Kongresinden, daha önce 1983 Merkez Komitesi Plenumunda Genel Sekreterliğe getirilmiş bulunan Haydar Kutlu yeniden bu göreve seçildi.

Türkiye İşçi Partisi
Genel Sekreteri
Nihat Sargın'ın
kısa özgeçmişi:

Nihat Sargın, orta halli bir memur ailesinin üçüncü ve son çocuğu olarak 1926 yılında İstanbul'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 1946 yazında, İstanbul Tıp Fakültesi ikinci sınıf öğrencisiyken, zamanın ilerici öğrencilerini birleştiren İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği kurucu yöneticileri arasına aktıldı. Derneğin 1947 yılında yapılan ilk kongresinde genel sekreter seçildi. Aynı yıl, örgütlü politik mücadele çalışmalarına da başlayan Sargın, 1949'da, adı geçen derneğin yayın organı Hür Gençlik dergisinin sorumlusu olarak görev aldı. 1950 haziranında yeni seçilen DP iktidarının Kore savaşına Amerika yanında katılma ve Kore'ye asker gönderme kararını protesto eden ve "gençliği barış mücadelesine"çağırان yazılarından dolayı tutuklanarak Askeri Mahkemeye sevk edildi; "milli menfaatlere zarar verecek faaliyette bulunmak" iddiasıyla üç yıl dokuz ay hapse ve onbeş ay sürgüne mahkum edildi.

1954 martında, mahkum olduğu yasa maddesinin değişmesiyle serbest kalan ve "51 tutuklamaları" adıyla bilinen davada da "muhakemenin men'i" kararını almış bulunan Nihat Sargın, yeniden öğrenimine dönerek önce fakülteyi, arkasından mecburi askerilik hizmetini tamamladı. Bu arada evlenmiş bulunan Sargın, 6/7 Eylül 1955 gecesi olaylarını güya "tahrik ve teşvik etmiş" oldukları iddiasıyla, önceki muhtelif TKP tutuklamalarında hüküm giymiş veya tutuklu kalmış 44 komünistle birlikte yeniden tutuklandı ve yılbaşına kadar tutuklu kaldı.

1959'da ihtisas çalışmalarına başlayan ve 1964'de göğüs hastalıkları uzmanı olan Sargın, 1962'de Aybar ve arkadaşlarının kuruluş çalışmalarını yürüttüğü Temel Hakları Yaşatma Derneği'nin kurucu yönetim kurulu üyesi oldu ve aynı yıl Türkiye İşçi Partisi'ne girdi. Parti'de önce merkez büroları görevlisi olarak çalışan Sargın, 64'de yapılan ilk kongrede genel sekreter yardımcısı, 66 kongresinde de genel sekreter seçildi. 68 yazında, ortaya çıkan parti içi tartışmalarında Boran'la birlikte tavır alan ve bir süre yalnızca Genel Yönetim Kurulu üyesi olarak kalan Sargın, görüşlerinin parti içinde başarıya ulaşmasıyla yeniden Merkez Yürütme Kurulu üyesi oldu ve genel sekreter olan Boran'ın yardımcısı olarak görev aldı. Daha sonra İstanbul'a dönen Sargın, 1971 12 Mart darbesinden hemen sonra "komünist bir cemiyete üye olma" iddiasıyla sıkıyönetim mahkemesince tutuklanıp altı ay tutuklu kaldıktan sonra beraat etti.

74 affı ile birlikte, Genel Başkan Boran ve son dönem diğer TİP yöneticilerinin serbest kalmasından sonra, TİP'in yeniden örgütlenmesi Hazırlık Komitesi'nde görev alan Sargın, 1975 1 Mayıs'ındaki Kurucular Kurulu toplantısında genel sekreterliğe seçildi. Daha sonraki iki kongrede de aynı göreve getirilen Sargın, 1980 12 Eylül darbesinden sonra bu görevini parti kararıyla yurt dışına çıkmış olarak sürdürmektedir.

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
Haydar Kutlu'nun
kısa özgeçmişi:

1944 yılında dünyaya gelen Haydar Kutlu, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrenciliği sırasında 1960'lı yılların anti-emperyalist öğrenci hareketlerine ve örgütlenmelerine aktif olarak katıldı.

İlk kez Cibali Tütün Fabrikası işçilerine bildiri dağıtırken polis tarafından gözaltına alınan Kutlu, bu arada Türkiye İşçi Partisi üyesi oldu. Haydar Kutlu TİP ilçe yönetim kurulu üyeliği ve genel kurul delegeliği de yaptı.

12 Mart 1971'e kadar çeşitli sendikalarda çalışan Haydar Kutlu, sıkıyönetim ilanı ile illegaliteye geçmek zorunda kaldı.

1974'de TKP'nin örgütlenme çalışmalarına etkin olarak katılan Haydar Kutlu TKP İstanbul İl Komitesi Sekreterliğine getirildi. Daha sonra TKP Merkez Komitesi üyeliğine seçilen Kutlu 1978'de TKP Politik Büro üyeliğine ve daha sonra da TKP Merkez Komitesi Sekreterliğine, 1980'de de TKP Merkez Komitesi Örgüt Bürosu Sekreterliğine getirildi.

12 Eylül 1980'den sonra çalışmalarını illegal olarak sürdürmek zorunda kalan Kutlu, Mayıs 1981 TKP operasyonu nedeniyle aranmaya başlandı.

Kutlu, 1981 TKP Merkez Komitesi Plenumunda Yardımcı Genel Sekreterliğe, 1983 Plenum toplantısında ise TKP Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine seçildi. Haydar Kutlu aynı yıl toplanan TKP 5. Kongresinde de Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine getirildi. Kutlu çalışmalarını TKP Genel Sekreteri olarak sürdürüyor.

Türkiye İşçi Partisi - Türkiye Komünist Partisi Basın Toplantısı

Workers' Party of Turkey - Communist Party of Turkey Press Conference

Arbeiterpartei der Türkei - Kommunistische Partei der Türkei Pressekonferenz

11/11/1987 Berlin (West)

Birlik Enformasyon Merkezi BEM: Moltkestr. 45 • 4100 Duisburg, W.Germany • Telex: 855367 inmed d • Tel: 0203/340395

BASIN BİLDİRİSİ

Türkiye Birleşik Komünist Partisi'nin çalışmalarına legal olarak başlamasını sağlamak için 16 Kasım Pazartesi günü uçakla Türkiye'ye döneceğiz. Gidişimizin açıklanmasının kamuoyunda geniş ilgi görmesini demokratikleşme davamız açısından önemli bir gelişme olarak değerlendiriyoruz.

Bu girişimimizle kimseyi zor durumda bırakmak istemiyoruz. Biz Türkiye'de demokratikleşme sürecine azami katkıda bulunmak istiyoruz. Genel seçimler öncesinde seçimlere katılacak bütün partilerin, Komünist Partisi'nin serbest çalışması konusunda kendi görüşünü belirlemesini ve bu konuyu halkla tartışmasını istiyoruz. Bu adımımızla, hangi parti olursa olsun, seçimleri kazanacak olan partinin seçimlerden sonra bu sorunu hemen yeni hükümetin gündemine almasına yardımcı olmak, bu amaçla da söz konusu partinin seçimlerde bu konudaki politikasını halkla danışabilmesine olanak sağlamak gerekiyor. Böylece parlamenter demokrasinin sağlıklı işlemesine katkıda bulunabileceğimizi düşünüyoruz.

Kimi çevreler ülkeye dönüşümüzü ve TBKP'yi legal olarak kurma çabamızı, yeni gerginlikler yaratmak ve istikrarsızlık kışkırtmak için kullanmak istemektedir. Bu çevrelerin ülke sorunlarının parlamenter çerçevede çözülmesini, parlamentonun en üst organ olarak politik sistemde yer almasını ve demokrasinin bütün kurum ve kurallarıyla egemen olmasını hiçbir zaman içlerine sindiremedikleri bilinmektedir. Biz herşeye rağmen bu çevreleri çağın gerçeklerine ayak uydurmaya, politik atmosferi kışkırtmalarıyla zehirlenmekten vazgeçmeye davet ediyoruz.

Hükümet, "TBKP'nin legal olarak kurulması için zaman ve ortam henüz elverişli değildir" görüşünü savunmaktadır. Ama şimdi elverişli bir ortamın oluşmasına katkıda bulunmak bizce her politik gücün, öncelikle de hükümetin sorumluluğu olmalıdır. Çünkü sözkonusu olan, politik rejimin geleceği sorunudur, ülkemizde yeni ve demokratik bir politik kültürün oluşması, çağdaş, çoğulcu bir rejimin yerleşmesi sorunudur.

Biz demokrasiye gerçekten geçilmesi için ulusal çapta bir mutabakatı zorunlu görüyoruz. Şimdi eğer TBKP'nin legal kurulması konusunda böylesi uygar bir uzlaşma olursa bu ilerde ülkenin önemli sorunlarının çözümü için de iyi bir temel hazırlayacak, yeni bir politik düşünce tarzının yerleşmesinin yolunu açacaktır.

TBKP, yakın ve uzak bütün politik amaçlarına demokratik yoldan ulaşmayı ilke edinmiş bir parti olacaktır. Toplumsal gelişmenin çıkarı gereği her zaman çoğulcu bir rejimden yanayız. Çoğunluğun demokratik iradesinin geçerli olacağı bir rejimin savunucusuyuz. İktidara gelmede de, iktidarda kalmada da, demokrasi dışı yollara her zaman karşı çıkıyoruz.

Bizim sınıf tahakkümünü amaçladığımızı öne sürenler, bugün küçük bir zümrenin geniş çoğunluk üzerindeki tahakkümünün devamından yana olanlardır. Biz ise, işçi sınıfımızın, ulusun ve bütün insanların çıkarlarını uyum içinde birlikte savunmaktayız. Temel amacımız olan sosyalizm, sosyal adaletin ve sosyal barışın tam olarak gerçekleşmesi olacaktır.

TBKP'nin çalışmasını legal olarak başlatma girişimimiz engellendiği sürece, ülkemizde insan haklarının tam olarak varlığından, ülkenin gerçekten bir Avrupa ülkesi olduğundan hiç bir zaman söz edilemeyecektir. Komünist Partisi'nin legal çalışma hakkının tanınmaması, altında Türkiye'nin de imzası bulunan, İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin 19. ve 20. maddeleri; 1950 tarihli Avrupa İnsan Haklarını ve Ana Özgürlüklerini Koruma Sözleşmesi'nin 9., 10. ve 11. maddeleri ve 1975 tarihli Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Sonuç Belgesi'nin 1. Bölümü'nün 7. maddesi ile tümünden çelişmektedir. Bu çelişkiler giderilmeden ülkemizde gerçek anlamda bir demokrasi olabilir mi?

TBKP, işçi sınıfının, bütün kafa ve kol emekçilerinin haklarını her zaman kararlılıkla savunacak, onların örgütlerini destekleyecektir. Barış ve Demokratik Yenilenme için bu amaçları paylaşan bütün güçlerle diyalog ve işbirliği içinde olacağız. Bu doğrultuda ulusal çapta bir mutabakatın oluşması ve demokratik bir istikrar için çalışacağız. TBKP, Türkiye'nin fikir ve kültür yaşamının gelişmesine her türlü katkıyı yapacaktır. TBKP'nin çeşitli ülkelerde iktidarda ya da muhalefette bulunan dostlarıyla ilişkileri, Türkiye'nin uluslararası diyalogunu güçlendirecektir. TBKP'nin legalleşmesi için mücadelemiz yalnız bizim özgürlüğümüz için değil, bütün devrimci sol güçlerin, Türk ve Kürt halkının, bütün demokrasi güçlerinin özgürlükleri içindir. Bu özgürlük aynı zamanda devrimci sol güçlerin çeşitli düzeylerde daha ileri birlikteliklerinin gerçekleşmesi için elverişli koşulları yaratacaktır.

Dönüşümüzün ülkemizde temiz bir demokrasi rüzgarı esmesine şimdiden katkıda bulunduğu görülüyor. Bu rüzgarın önünde duramayacak olan, demokrasinin aydınlığından korkan çevrelerin, yenisinden politik ortamı bulandıracak, istikrarsızlık yaratacak girişimlerde bulunması şaşırtıcı olmayacaktır. ANAP'ın çeşitli binalarının bombalanması bunun bir göstergesidir. Fakat bu tür olaylarla ve bunlar çevresinde koparılan gürültülerle, demokrasi güçlerini kararlı tutumlarından vazgeçirebileceklerini umanlar yanılmaktadır.

Ülkemizin çağdaş bir demokrasiye kavuşmasını arzu eden bütün güç ve kişileri, girişimimizle dayanışma içinde olmaya çağırmayı bir insanlık ve yurttaşlık görevi kabul ediyoruz.

Batı Berlin, 11 Kasım 1987

Haydar Kutlu
TKP MK Genel Sekreteri

Nihat Sargın
TİP Genel Sekreteri

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Türkiye İşçi Partisi - Türkiye Komünist Partisi **Basın Toplantısı**

Workers' Party of Turkey - Communist Party of Turkey **Press Conference**

Arbeiterpartei der Türkei - Kommunistische Partei der Türkei **Pressekonferenz**

11/11/1987 Berlin (West)

Birlik Enformasyon Merkezi BEM: Moltkestr. 45 • 4100 Duisburg, W.Germany • Telex: 855367 inmed d • Tel: 0203/340395

PRESSEERKLÄRUNG

Zur Gewährleistung des Beginns der legalen Arbeit der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (VKPdT) werden wir am Montag, den 16. November 1987, mit einem Flugzeug in die Türkei zurückreisen. Das große Interesse, daß die Bekanntgabe unserer Fahrt in der Öffentlichkeit erweckt hat, bewerten wir als eine wichtige Entwicklung bezüglich unseres Eintretens für die Demokratisierung.

Mit diesem Unterfangen beabsichtigen wir nicht, irgendjemanden in Schwierigkeiten zu bringen. Wir wollen einen maximalen Beitrag zu dem Prozeß der Demokratisierung in der Türkei leisten. Wir wollen, daß im Vorfeld der allgemeinen Wahlen alle an den Wahlen beteiligten Parteien ihre Meinung zur ungehinderten Arbeit der Kommunistischen Partei bilden und diese mit dem Volk diskutieren. Mit diesem Schritt wird beabsichtigt, daß diejenige Partei, die aus den Wahlen als Sieger hervorgehen wird, diese Frage nach den Wahlen umgehend auf die Tagesordnung der neuen Regierung setzt und zu diesem Zweck diese Partei die Möglichkeit erhält, ihre diesbezügliche Politik bei den Wahlen dem Urteil des Volkes zu stellen. Wir denken, daß wir hiermit einen Beitrag zum gesunden Funktionieren der parlamentarischen Demokratie leisten werden.

Manche Kreise möchten unsere Rückkehr ins Land und unser Bemühen, die VKPdT legal zu gründen, dazu benutzen, neue Spannungen zu erzeugen und Destabilität zu schüren. Es ist bekannt, daß diese Kreise es niemals haben verinnerlichen können, daß die Fragen des Landes im Parlament gelöst werden, das Parlament als oberstes Organ im politischen System seinen Platz einnimmt und die Demokratie mit all ihren Institutionen und Regeln herrscht. Trotzdem rufen wir diese Kreise auf, sich den Realitäten der Zeit anzupassen und es aufzugeben, die politische Atmosphäre durch ihre Hetze zu vergiften.

Die Regierung vertritt die Ansicht, daß „für die legale Gründung der VKPdT die Zeit und Situation noch nicht günstig“ sei. Aber, jetzt für die Entstehung einer günstigen Situation beizutragen, müßte unserer Ansicht nach in der Verantwortung jeder politischen Kraft, vor allem aber der Regierung, liegen. Denn, es geht um die Zukunft des politischen Regimes, es geht darum, daß in unserem Land sich eine neue und demokratische politische Kultur bildet, sich ein zeitgemäßes, pluralistisches Regime etabliert.

Für den wahren Übergang zur Demokratie erachten wir einen auf nationaler Ebene herzustellenden Konsens als notwendig. Wenn jetzt zur legalen Gründung der VKPdT ein solcher zivilisierter Konsens erreicht werden könnte, würde dies zur zukünftigen Lösung wichtiger Fragen des Landes ein gutes Fundament bereiten, den Weg zur Durchsetzung eines neuen politischen Denkens ebnen.

Die VKPdT wird eine Partei sein, die es zum Prinzip erhoben hat, alle ihre kurz und langfristigen politischen Ziele auf demokratischem Wege zu erreichen. Im Interesse der gesellschaftlichen Entwicklung sind wir immer für ein pluralistisches Regime. Wir sind Verteidiger eines Regimes, wo der demokratische Wille der Mehrheit gilt. Wir wenden uns bei der Erlangung der Macht, sowie bei der Erhaltung der Macht stets gegen außerdemokratische Wege.

Diejenigen, die behaupten, wir würden die Klassenherrschaft zum Ziel haben, sind diejenigen, die heute die Weiterführung der Herrschaft einer kleinen Gruppe über der großen Mehrheit befürworten. Wir hingegen verteidigen die Interessen unserer Arbeiterklasse, der Nation und aller Menschen gemeinsam im Einklang. Unser Grundziel, der Sozialismus, wird die vollkommene Realisierung der sozialen Gerechtigkeit und des sozialen Friedens sein.

Solange unser Unternehmen, die Arbeit der VKPdT legal zu beginnen, behindert wird, kann niemals von der vollen Existenz der Menschenrechte in unserem Land, von unserem Land als ein wirkliches europäisches Land die Rede sein. Die Nicht-Anerkennung des Rechts auf legale Arbeit der Kommunistischen Partei widerspricht komplett den Paragraphen 19 und 20 der Allgemeinen Erklärung der Menschenrechte, den Artikeln 9, 10 und 11 der Europäischen Konvention zum Schutze der Menschenrechte und Grundfreiheiten von 1950 und dem Abschnitt 1, Artikel 7 der Schlußakte der Konferenz zur Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa von Helsinki aus dem Jahre 1975. Wie kann ohne Beseitigung dieser Widersprüche in unserem Land eine Demokratie im wahren Sinne des Wortes entstehen?

Die VKPdT wird die Rechte der Arbeiterklasse, aller Hand- und Kopfarbeiter jederzeit entschlossen verteidigen, ihre Organisationen unterstützen. Wir werden mit allen Kräften, die für Frieden und demokratische Erneuerung diese Ziele teilen, in Dialog und Zusammenarbeit treten. Wir werden daraufhin arbeiten, daß ein Konsens auf nationaler Ebene und eine demokratische Stabilität für diese Zielsetzung entsteht. Die VKPdT wird jeglichen Beitrag zur Entwicklung des Meinungs- und Kulturlebens in der Türkei leisten. Die VKPdT wird ihre Beziehungen zu allen Freunden, die sich in verschiedenen Ländern an der Regierung oder in der Opposition befinden, den internationalen Dialog der Türkei stärken.

Unser Kampf zur Legalisierung der VKPdT wird nicht nur für unsere Freiheit geführt, sondern für die Freiheit aller linken, revolutionären Kräfte, für die Freiheit aller demokratischen Kräfte. Diese Freiheit wird zugleich günstige Bedingungen zum zukünftigen Zusammenrücken der revolutionären linken Kräfte schaffen.

Es ist feststellbar, daß unsere Rückkehr schon jetzt in der Türkei dazu beiträgt, daß ein sauberer demokratischer Wind weht. Es wird nicht überraschend sein, daß diejenigen Kreise, die vor diesem Wind nicht standhalten können, die sich vor der Helligkeit der Demokratie fürchten, Aktivitäten entfalten werden, die die politische Situation trüben, Destabilität erzeugen sollen. Die Bombenexplosionen in verschiedenen Gebäuden der Regierungspartei ANAP sind ein Zeichen dafür. Aber diejenigen, die hoffen, durch solche Ereignisse und dem öffentlichen Krach hierüber die demokratischen Kräfte von ihrer entschlossenen Haltung abbringen zu können, irren sich.

Wir erachten es als eine Menschheits- und Bürgeraufgabe, alle Kräfte und Personen, die den Wunsch hegen, daß unser Land eine zeitgemäße Demokratie erhält, dazu aufzurufen, mit unserem Unterfangen solidarisch zu sein.

Berlin (West), den 11. November 1987

Haydar Kutlu
Generalsekretär des ZK der KPdT

Nihat Sargin
Generalsekretär der APdT

The United Communist Party of Turkey— striving for democracy

excerpts from the Party's documents

Unity Press Centre

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

•
Ermis Verlag
Postfach 101016
4300 Essen 1

Published by:
Unity Press Centre , November, 1987.

The United Communist Party of Turkey— striving for democracy

"The Central Committees of the Communist Party of Turkey and the Workers' Party of Turkey have mandated their respective General Secretaries to return to Turkey from their European exile to undertake the necessary preparations in order to pave the way for legally launching the United Communist Party of Turkey which is in the process of being formed as a merger of the two respective parties."

(From the Joint Statement of the Communist Party of Turkey and the Workers' Party of Turkey, issued on 26th October 1987)

What is the meaning of this decision which the leaders of the Communist Party of Turkey (CPT) and the Workers' Party of Turkey (WPT) set out to implement in spite of all difficulties? What kind of a unity are the CPT and the WPT striving for? What are the specific historical backgrounds of these parties? What kind of a party is the United Communist Party of Turkey (UCPT) which the leaders of the two above parties are about to launch legally? What is this unusual new identity of the UCPT? What tasks does the new party set itself? What kind of a 'democratic regime' does it set out to achieve?

The excerpts below are taken from the Draft Programme of the UCPT as well as from various speeches and articles by the leaders of the CPT and the WPT on various occasions:

What kind of a unity are the CPT and the WPT striving for?

The unity of the CPT and the WPT will be achieved on the basis of joint activities of the two parties conducted in a determined way. It will also crown their efforts to channel towards a new synthesis their respective revolutionary traditions, their wealth of experience regarding their programmes and their organisational skills and potentials and strength in view of present conditions in Turkey. The formation of the UCPT will be a turning point in the sense that it will abolish a historical division in the political movement of the working class of Turkey.

This unity does not remain on the level of general, abstract principles. This unity is based on the concreteness and strength of reaching common decisions on a number of issues: on our efforts to approach the theory in a creative way, on the analysis of the world situation and the situation in Turkey as well as the processes of change, on the approach to the revolutionary process and strategical guidelines, on the policy of forming alliances and cooperating on possible ways of mobilizing the masses, on the contents and possible specific structures socialism will have in a socialist Turkey, on the role of the party and the questions of party life and party norms that will enable the party to fulfill this role, and last but not least, on the critical approach to the past.

While the UCPT, at this stage, is putting forward the aim of "*Peace and Democratic Renewal*", it takes as the basis for its political orientation the strengthening of the cooperation of the working class and the working people; indeed, of all left forces.

To develop a policy of dialogue and cooperation between the social and political forces of peace and democratic renewal is seen as the first precondition of attaining a qualitatively new

and more favourable situation for the forces and democracy in the balance of political powers. The UCPT links its policy with the socio-political realities of today. At the same time, it aims to centre its policy around the issues of developing and strengthening the processes of unity, with the prospect of forming closer bonds between the left forces which will lay the foundations of future cooperation. It can be seen that the UCPT's understanding of and tendency to unity reaches far beyond the unity between two parties only. The question of unity of the communists and practice of the unification of all forces of peace and democracy"

(From Behice Boran's article titled 'The strength of Unity')

The specific historical conditions of CPT and the WPT

"Since the brutal murder of our founder and leader Mustafa Suphi, a great many comrades have been through torture chambers and jails, many have fallen in the class-struggle. Communists have taken selflessly their place in the hard struggles for the liberation of the working class, of all working people.

All the experiences we have gained in securing national independence, in defending peace and national sovereignty, in raising consciousness to struggle for democracy, against US imperialism and dependence on NATO, in securing among democratic circles recognition for the existence of the Kurdish people and acceptance of the Kurdish question, in developing the trade union movement of the workers, strengthening the principles of class and mass trade unionism, and in achieving social progress and democratic and social rights were gathered with the tremendous contributions of comrades from the Communist Party and the Workers' Party of Turkey.

The United Communist Party of Turkey is proud of the role the achievements of communist and progressive artists and intellectuals have played in the social and political life of our country.

History books that do not take into account the constructive role of the communists in our history cannot be considered complete. Everything that is a product of the physical and intellectual abilities of our working class, everything that has been acclaimed through arduous struggles of the working people and, as such, gives pleasure and pride to them inevitably gives a sense of pleasure and pride to communists, too".

(From the Draft Programme of the UCPT)

Today numerous revolutionary organisations and groupings pay tribute to Mustafa Suphi and identify themselves with this, that or the other section or leader of our party. And we, the younger generations of the communist and left movement of our country. We should be able to make good use of this peculiarity for the unity and fraternity of the broadest left forces without claiming superiority or monopoly.

We must not be biased in our approach to the internal arguments within our party throughout its history. Our history is not one of perfect leaders who never made any mistakes. From time to time, and alongside their many successes, our leaders had some shortcomings, too. Therefore, we should be able to assess the views and attitudes of those involved in the inner-party arguments in the past within the framework of these existing contradictions. We should adopt a similar attitude when interpreting the views of the Komintern during certain periods.

When evaluating today the situations which in the past have led to divisions within the party we should draw on our past knowledge and experience and acknowledge all the positive aspects of all the sides involved in the arguments. This should be the decisive factor. We should use the same method also in assessing our party's discussions with other left forces or groupings. We aspire to get to the truth. We should not claim that we are faultless; we should, however, be able to claim to see the realities."

(From the speech by Haydar Kutlu, General Secretary of the CC of the CPT, on 10th September 1987, on the occasion of the 67th founding anniversary of the CPT)

What kind of a Party is the United Communist Party of Turkey?

Marxism-Leninism is not a closed system or an accumulation of general principles, but a developing theory which needs to be developed continuously in accordance with the practice of the international communist movement. The UCPT has taken it upon itself to not only adapt the theory of Marx, Engels and Lenin to the conditions of the struggle and to the national characteristics of our country, but also to expand on them. The theory can be developed by generalizing the experiences and conclusions of natural and social sciences, peace movements, anti-imperialist democratic mass movements, world revolutionary movement, the socialist countries and the communist and workers' parties.

The UCPT rejects all views that consider all principles of Marxism and Leninism which have passed the test of social practice of life itself as 'invalid' and 'out-dated', nor does it favour the approach that blindly accepts all ideas by Marx, Engels and Lenin as 'set moulds' and never questions them. The party stresses the fact that in the development of the theory continuity and renewal are intertwined and that Marxism is open to everything positive and valuable in contemporary human thought as well as waging an arduous struggle for democracy in our country attaches great importance to establish itself on a democratic basis as well. The UCPT sees it as the indispensable precondition of accomplishing our political aims to not only implement the norms of democracy within the party, but also to expand on them and develop them in a systematic way. It is both the right and the duty of each party member to contribute to the making of the party policies. Only in this way we can rally support for the party policies based on the general principles.

The need for the collective intelligence of the party is greater than ever before. Exchange of views and information should flow regularly and smoothly from the rank-and-file to the leadership and from the leadership to the rank-and-file. Except in cases of

absolute necessity, the principle of conspiracy should be replaced by openness and frankness. Discussions within the party aiming to form and unify the political will of the UCPT should be conducted freely in a planned and organized way. Leading members at all levels should actively participate in the discussions. This method should be used both for open-ended discussions and for discussing important political decisions. Party organs should take care to create appropriate platforms for discussion and to reflect different views in these discussions. The Central Committee should take up all criticisms and proposals, evaluate them carefully, from time to time participate in these discussions and guide the membership by explaining the 'party line' and answering the members' questions directly. Discussions should not be conducted just for the sake of discussing. All discussions should have the aim to shed light onto problems in relation to concrete decisions. They should increase the party's capability and capacity so that it can take up higher initiatives and also has an enhanced fighting spirit. Criticisms should be open and firm, made in a comradely and friendly manner. They should aim to enhance the unity and the authority of the party. In the higher structures, a certain 'institutionalization' should be achieved without falling into the trap of bureaucracy.

The cadre should be encouraged and assisted to develop a personality, capable of combining a sound belief with creative and flexible thinking and behaviour. They should be capable of working independently, taking on responsibility and using initiative.

It will depend to a great extent on the existence of a strong communist party that the working class will take up the place it deserves in the political life of the country and successfully tackle the variety of important problems Turkey is facing. One of the basic tasks in the present strategical stage is to legalize the work of the communist party and to make it to a strong mass party. This programme and policy of the UCPT will be the basis for the party to put forward correct views for the present and the future of our country, to increase its role in the society and to provide answers to the expectations in line with this role."

(From the Draft Programme of the UCPT)

What is the new, unaccustomed identity of the UCPT?

Our party will not be a sectarian and introverted party. We do not claim to be the sole representatives of the working class, nor do we claim that the truth is in our monopoly. We shall always try to benefit from the views of other political forces, the intellectuals and for working people. We shall try to reflect Turkey's potential of peaceloving, democratic and humanist ideas to the political system, to the parliament and to the administration of the country.

We favour a lively discussion. To achieve this, democracy will be an indispensable norm within our party more than ever before. We shall always be for a constructive exchange of views with the forces outside our party. Our country needs a free and civilised political discussion atmosphere, a new culture of democracy. The only way to bring together the left and to achieve an agreement between the forces of democracy is to start a dialogue and to develop common ideas on possible solutions to the problems facing the country. This is why we present our new programme to the public while it is still in its draft form and would like to discuss it with everyone. When we come to power, it will always be our principle to discuss beforehand our policies to be implemented with the people and the forces we will be co-operating with.

The United Communist Party of Turkey will take its place in the political struggle with a contemporary identity characterized by being constructive, realistic, critical and unifying as well as several other features of being democratic within the basic principles of communism. It will also own up the revolutionary heritage of the communist and the labour movement of our country since 1920. The ban on the communist party, the articles 141 and 142 of the Turkish penal code and the way of arrests directed to our parties are a disgrace for Turkey.

The UCPT is coming to life with a new, unaccustomed identity. This new identity envisages endeavours for developing realistic solutions for the current problems of the people, for

implementing a constructive, unifying and stable policy against the policies of the pro-american, reactionary and militarist forces.

United Communist Party's Aims and Path

In Turkey, there is a need for a social and political reformation. People are in search of a change. Settling on a democratic course of development has become an objective need. On the other hand, as we are about to enter the third millennium, a new world is being formed. The recent agreement in principle between the Soviet Union and the United States, following long discussions, has, for the first time, cleared the way for a nuclear disarmament. An understanding of international relations are emerging. Turkey should take its place in this world as a factor strengthening peace. She should redefine her concept of national security and her foreign policy in accordance with the requirements of this emerging new world.

A stable democracy is needed to achieve all this. This goal, however, cannot be reached without the constructive contribution of the broadest sections of the left -from social democrats to communists, from Kurdish democrats to Kemalists, from the radical left to environmentalists, without realising a co-operation between the left and other forces of democracy based on a mutual accord. In our new draft programme we are formulating our communist viewpoint, the constructive role that the left can play in the present critical situation.

In our new draft programme, the idea of democracy plays a key role. Today, we are putting forward a democratic alternative policy within the framework of capitalism. We firmly believe that the way to socialism cannot be paved without defending and strengthening democracy, we are convinced that the transition to socialism will be through democracy, and that socialism can only advance by furthering democracy.

Our aim is to make people the architect of democracy, to democratize all fields of social life, and to realise a democratic political regime which ensures participation of the people. We will try to spread in the society as widely as possible the democratic culture of socialism, our ultimate aim.

There is a strong brick wall before our people achieve democracy. The ANAP government, with the unwavering support of imperialism and the big monopolist capital and in collaboration with Evren and the higher circles within the army, resorts to violence and threats and succeeds to channel the interests and expectations, the fears and anxieties of different sections towards its own ends. To make a crack in this strong brick wall and to start the democratisation process can only be possible through the democratic co-operation of broad opposition forces.

The tasks of the United Communist Party of Turkey

In order to create a peaceful, sovereign, proud and democratic Turkey, in order to solve the vital problems of our people and of our country, we need an alternative policy to show the way out of the present crisis, we need a democratic regime to substitute the present regime.

The UCPT, with its draft programme for "Peace and Democratic renewal", puts forward the key points for such a policy, such an alternative regime and points out realistic aims.

The "Programme for Peace and Democratic Renewal" is a programme to immediately, i.e. within the framework of capitalism, bring the first possible internal and external economic and political solutions to the deep-rooted problems of the working people.

The problems of the working people cannot be solved completely within the framework of capitalism. However, it is possible for the working people to start to struggle in an organized way to solve their social problems step by step on the basis of the programme. If steps are not taken in the right direction today to solve the problems, their solution will be even more difficult tomorrow when the struggle will continue under the conditions for socialism.

The "Programme for Peace and Democratic Renewal" is a programme to enter the path of development with a new

economic policy. Development is a target endorsed by the representatives of the overwhelming majority of the people; the failure to reach this target affects the working masses more than anybody else in the society. It is possible to gradually raise the cultural, social, and economic level of the people only by ensuring a greater share from the national income for the working masses and this can be done by strengthening the national basis of economy to promote industrialization, modernization and to increase production. The key to people's welfare is development. We cannot achieve this without complementing the new economic policy with a new social policy, without taking measures to prevent the continuous fall in the buying power of the people.

The "Programme for Peace and Democratic Renewal" is a programme to secure a democratic regime which is based on active participation of masses in the political life of the country and in which the democratically elected Parliament will be the highest organ in the political system.

It is a programme to bring a just, lasting and peaceful solution to the Kurdish national question. The achievement of democracy and solving the social problems of the working people are the internal political preconditions of economic development.

The "Programme for Peace and Democratic Renewal" is a programme to strengthen national sovereignty, to enter into relations of friendship and cooperation with all countries on an equal basis. This is a programme to create the conditions of external political preconditions of economic development, of solving the social problems of working people.

The "Programme for Peace and Democratic Renewal" is a programme to contribute to preserve the world peace, to the solution of general problems of humanity. This aim directly involves the interests of all people. All efforts and contributions to stop the nuclear arms race to have more resources in our country to channel into development, and raising the living standards of the people. The preservation of world peace is the absolute precondition for economic development and of solving the social problems of working people.

The aggressive and militarist policies of US imperialism, the policy of neo-colonialism, the anti-democratic, authoritative regime of oligarchy in our country obstruct the way towards the solution of the most acute social problems of the working people.

The aim of the "Programme for Peace and Democratic Renewal" is to defend peace and preserve democracy in order to overcome these obstacles, in order to pave the way for solving of people's problems.

To this end, the joint struggle of the broadest possible forces is imperative. No other way will do to overcome the enormous obstacles in all spheres of life in order to achieve democracy in Turkey.

This is a programme to unite all working people supporting, between them, a variety of political forces in the hope to achieve the solutions to their problems and all the political forces who claim to bring solutions to the people's problems on grounds of realistic targets.

The "Programme for Peace and Democratic Renewal" is a programme to preserve national culture and to develop it on the basis of democracy, patriotism and humanism.

It is at the same time a programme of common new political culture between the left and democratic forces and between all people in the society. The development of national culture and the emergence of a new culture is the precondition for democratic cooperation and dialogue between political movements which have historic roots in our country.

It is our firm belief that the realization of the Programme for Peace and Democratic Renewal will assist Turkey and our people to start on a path which is based on the rights to live, to work, to think and to act freely as well as to govern themselves and to determine their own fate: *(From the draft programme)*

For a democratic regime

Today the main problem for us is to establish a democratic regime in our country and to secure a continuous democratic

development, without interruptions through military coups d'eta. A democratic regime, from presently day Turkey's point of view, is to have a freely elected Parliament which is the highest political decision making body and to secure fully the basic rights and freedoms, free political activity and to ensure full democratic participation. Such a regime can be established only under conditions of peace and national sovereignty. On the other hand, only under a democratic regime can Turkey contribute to establish and maintain peace in the world and in the region, to defend national interests, to progress towards an independent economic development, and to create the necessary conditions for the improvement of people's living standards.

The Parliament should be the highest body in the political system

This can only be achieved through free will of the people. To this end:

- A truly multi-party regime should be established, all banned political movements, including the Communist Party and the Kurdish national movement, should be legalized and work freely, the Articles 141,142 and 163 of the Penal Code should be abolished;

- Political parties should be allowed to organize and to work freely without any intervention from the state, the Political Parties' Act should be democratized;

- A democratic General Elections' Act should be enacted which will be based on proportional representation, securing equal rights for all parties; 18 should be the age to vote and 21 to be elected; migrants and immigrants from Turkey in other countries should be allowed to vote for the general elections in Turkey in their respective countries of residence; political parties should be able to enter any coalition of their choice;

- Local authorities should be freed from the auspices of the Central Government, their authority should be increased, they should be given administrative and financial autonomy, and their area of representation should be widened;

– A mechanism should be established whereby trade unions, cooperatives and other organisations, professional bodies and universities will be able to contribute to the work of the Parliament; similar procedures should be at the disposal of local authorities as well.

– The Parliament should be the highest body in the political system; this is only possible if no state body or institution is above and outside the control of the Parliament, the army's domination on the Government is ended, and no interventionist circles are allowed to breed within the state mechanism; Therefore:

– The President should not have any further authority beyond representative functions,

– The National Security Council should be abolished,

– Reforms should be undertaken to prevent the armed forces from intervening in the running of the state and to confine them to their initial duty of defending national security;

– The National Intelligence Agency should be subject to Parliamentary control, like all other state institutions;

– Legislation that permits state security forces to interfere in democratic mass movements and to be used against the people should be abolished; Acts regulating Martial Law and State of Emergency should be democratized;

– Pro-American, fascist cadres in the state machinery, including the army, should be got rid of once and for all; foreign intelligence should not be allowed to infiltrate into the state;

– An open state policy should be followed at all levels. The public should continuously be informed about the internal and external activities of the state. The public should be given the opportunity to discuss the decisions of the state.

Full human rights and freedoms, participation in the political system

Citizens should be free in all spheres of social life and in all parts of the country; human rights and basic freedoms should be implemented fully. To this end:

- Freedom of thought and expression, association, information, conscience and religion, equality of women and all disadvantaged sections should be secured.

- Terror on the Kurdish people should stop; the existence of the Kurdish nation should be recognized and the Kurdish question should be solved in a just, democratic and peaceful way.

- Independent courts and the right of defence should be guaranteed, the State Security Courts should be abolished, torture and maltreatment should be stopped, death penalty should be abolished, the Penal Code should be modernized to meet today's requirements, the detention period should be reduced to 24 hours in all cases and a just, democratic police force should be established.

In order to achieve democratization in all spheres of social life and in all parts of the country, citizens should be able to demand their rights and they should be able to actively participate in political life so that they can contribute to the making of the state policies. To this end:

- Trade union rights, the right to strike, freedom to hold meetings and demonstrations should be fully secured, state employees should have trade union rights, the discrimination between workers and civil servants should be abolished.

- Full freedom of the press should be established, the State Broadcasting Corporation should have full autonomy and a democratic structure, universities should be free and have full autonomy.

- Trade unions, cooperatives, professional associations, democratic mass organisations, youth and women's organisations and other associations should be able to conduct their activities without any intervention.

- Measures should be taken to ensure democratic rights at places of work, in the neighbourhoods, villages and provinces. New structures should be considered to secure full democratic participation at local level.

- Officers and soldiers of the army should have basic rights just as any other citizen. The existing chain of "Order and

Command" should not prevent them to express their opinion regarding the situation in the country; officers should not be prevented from participating in the political life of the country at various levels and with their free will.

A democratic Constitution

To secure a democratic regime:

- The 1982 Constitution should be abolished and a new, democratic Constitution securing full rights for every citizen regardless of their language, religion, nationality, sex, age, political conviction and social background should be prepared in the Parliament with the participation of the people through their political parties and democratic mass organisations; this Constitution should come into force following a democratic and free referendum.

All anti-democratic practices following the military intervention should be lifted

The anti-democratic practices of the military intervention of 12th September 1980 should be abolished with all its consequences. To this end:

- A general political amnesty should be issued to include all political prisoners; citizens deprived of their political rights should be able to fully exercise them again; political refugees abroad should be able to freely return to the country, those who were dismissed from their jobs for political reasons should be reinstated.

- Those responsible for the wave of terror preceeding the 1980 military intervention and those responsible for tortures and maltreatment following the military intervention should be exposed and punished.

- All official and semi-offical organisations of terror which were formed during the 12th September period should be dispersed.

(From the Draft Programme)

Socialism and democracy

In socialism, there will be not less, but more democracy

and more freedom. The rights and freedom won by the working people will be expanded and realized on a higher level. All basic rights, the right to have free general elections, the freedom of trade unions, parties, professional organisations, democratic mass organisations and democratic initiatives, the freedom of speech and expression of thought, and freedom of information will be secured. Furthermore, socialism will offer other, wider freedoms which will be enjoyed by all sections of the society alike.

Democracy will be the heart of socialism, and socialism will be a new form of state, institutionalized on the highest level. Socialism will be founded on the basis of democracy. Socialism will be achieved by strengthening democracy, and democracy will be enhanced with the development of socialism. The mobilization of the full potential of the forces of socialism is possible only with securing socialism to its fullest extent.

The Parliament consisting of the elected representatives of the people will be the highest governing body of the state. The Parliament will be the genuine representative of the people's sovereignty. Local authorities and councils will also play an important role in the forming of people's democratic will. All elected representatives of the people will be accountable to the people, they should jointly establish a political structure whereby they can be voted out of office if they do not meet the electors' demand.

The United Communist Party of Turkey will strive to bring all national movements with deep roots in the history on the basis of humanism, democracy and patriotism to join all other left forces in building a socialist Turkey.

In socialist Turkey, there will be full freedom of conscience. The religious and state affairs will be kept separate, however, the state will lend legal support to religious practices. The socialist state will aim to unite people with different beliefs, including those with religious convictions & atheists on the basis of mutual respect, understanding and tolerance. In the same token, the communists' dialogue with the religious circles will be enhanced and their cooperation will improve with all other forces who stand for social, political and moral renewal of the society. *(From the Draft Programme)*

A HISTORIC STEP FOR DEMOCRACY IN TURKEY

Haydar Kutlu (left) and Nihat Sargin (right) at a conference

**The struggle for democratisation in Turkey spurred
by a bold move of the country's communist movement:**

**Haydar Kutlu, General Secretary of the Communist Party of Turkey,
and Nihat Sargin, General Secretary of the Workers' Party of Turkey
are returning to the country to start the initiatives to legally establish
the United Communist Party of Turkey...**

The struggle for democratisation in Turkey spurred by a courageous step taken by the country's Communist leaders in exile:

**GENERAL SECRETARIES
OF THE BANNED CPT AND WPT
ARE RETURNING TO THE COUNTRY
TO LEGALLY ESTABLISH
THE UNITED COMMUNIST PARTY**

October has been a month when the unification of the Communist Party of Turkey and the Workers' Party of Turkey, and the new, United Communist Party's Draft Programme and policies has been one of the most topical issues in the political life of Turkey. This was due also to the Party President **Behice Boran's** sudden death and the funeral ceremonies abroad and at home.

The great publicity that the **United Communist Party of Turkey** got at its early stages of formation, the overwhelming support demonstrated by wide-ranging democratic political forces for an end to the continued banishment of a significant section of the country's political spectrum, for the legalisation of the communist movement, increasingly put the authorities in a difficult -sometimes embarrassing- situation on the eve of the early general election scheduled for 29th November.

Under these circumstances, when the conditions were speedily ripening for a decisive step, the two most prominent leaders of the communist movement in Turkey decided to return openly to their country, which will undoubtedly further spur the course of developments. This, too, made the headlines in the entire press in Turkey, and much support was expressed from wide-ranging democratic circles for putting an end to the obsolete anti-communist tradition in the political system of the country, while the Government authorities found it difficult to express a clear opinion.

Prime Minister Turgut Ozal declared that *"Those who live abroad and do not have serious problems can come to Turkey ... some minor irregularities can be sorted out. (So that) They will no longer have to remain away from the country."* But, he warned that his Government *"cannot allow any activity which is illegal"*, reminding that *"according to existing laws Communist Party cannot be established in Turkey."* He was nevertheless at pains to say that he did not object to lifting this ban in principle but he thought it was still *"too early"* for this.

Certain ambiguities in the first Government declarations and the Foreign Ministry's readiness to issue travel documents to the communist leaders was immediately followed by a hostile campaign from the ultra-reactionary and pro-fascist quarters. PM Ozal's chief adviser, Adnan Kahveci, was later explaining to right-wing daily *Tercuman*, that *"The Government have not made, and cannot make, any commitments to CPT."* Bulent Akarcali, the Vice-President of the ruling *Motherland Party* "clarified" their position as follows: *"The developments are taking an interesting direction. What is the important issue for us at the moment is the situation regarding two persons' desire to come to Turkey. If the arrival of these two persons to the country is not found to be impermissible according to our laws, they can be issued travel documents and they come. However, if, again in the frame of the laws, any investigation has been made, a courtcase has been opened or prosecution has taken legal action on them beforehand, procedures required by these will be implemented"*

following their entry into Turkey." Akarcali added that "on the issue of 'founding of the party' which is the second stage of the development, according to the Constitution , permission is not required", stressing the independence of the judiciary to make judgements in that sphere.

Meanwhile, State Security Courts have stepped in swiftly. The threat of detention issued by the Prosecutor's Office at Ankara State Security Court was also given front page coverage by the press. **The "secret" orders for the security forces to detain Haydar Kutlu and Nihat Sargin upon their arrival for questioning and then to refer them to the Prosecutor's Office** were leaked to the press. It is claimed that the two leaders may face trial for violating Articles 140 (compromising national interests abroad), 141 (joining and leading an illegal organisation) and 142 (making communist propaganda) as well as for illegally leaving the country. Ankara State Security Court's Chief Prosecutor, Nusret Demirel stopped at saying, "There is a legal action taken by our office against Kutlu and Sargin , which was started long time ago, for membership of an illegal organisation. If they come to the country, firstly their statements are to be taken. We cannot now say if they are to be put under arrest."

An exclusive interview with **Haydar Kutlu**, CPT CC General Secretary, was published by the daily *Hurriyet* dealing with the motives, plans and circumstances of the communist leaders' return as well as some other topical political problems.

Replying to the question regarding the company of some members of the European Parliament and the possibility of making an international issue out of some likely incidents upon their arrival, **Haydar Kutlu** said: "Our aim in returning to Turkey is not to create tension. We are not coming for a show of strength, either. ...There is a thaw. We are returning to the country with the idea that this thaw can be accelerated by our working openly and freely. But, also, we have some friends who wish to see how the Government will behave to us, who wish to understand the situation concretely. European Parliament has been very sensitive over this issue already for some time. This is why we are going to Turkey together. We have no intention for a show of strength."

On the question of the possibility of legal establishment of the Party, **Haydar Kutlu** said: "I have told from the beginning, we are in favour of openness. We would like to come out openly before our people, too, we do not want to conceal our identity. If we are asked not to assume the name Communist, to take some other name for the Party, this again means 'Conceal yourselves'. We do not find this right. If the legal experts examine carefully, it will be seen that the Party can be established in the framework of the present laws, too. But, of course, it is not possible for a party to live on as a communist party in the framework of the present laws. For this, obstructive laws should be abrogated. That is, it can be possible only through the abolition of the Articles 141 and 142 as well as others and amendment of the Constitution in that direction. We do not have an idea that we can freely continue our activities while the legal obstacles exist, but the Party can be founded. This, then, undoubtedly will lead to a new legal situation. A medium of debate will emerge. It will then surface that these laws are obstructive, that they should be abrogated in this or that way. Let us remember that the logic of the society is always more advanced than the logic of law."

Daily *Milliyet* also conducted an interview with the the two leaders. On the reasons of this decision the leaders said: (**Haydar Kutlu**) "...Especially when it was definitively understood that the two parties are going to unite, I think, as everyone can see, this created a hope and excitement, and a new situation took shape. We indeed want to continue this step without any interruption, and the UCPT should start legal activity in Turkey as soon as possible. ...at the beginning the situation of an election was not there, but arrival on the eve of elections has an importance. In our opinion, the question of democracy, which is the number one problem of Turkey, is not making

itself felt with its true weight in the midst of electoral tactics, electoral battles. Furthermore, one could say that, it has been covered up in some degree. We also want to lift this cover." (**Nihat Sargin**) "The crossroads that Turkey is faced with, increasingly broadening majority opinion that a new policy and moving towards democratisation of the regime is required at this crossroads, and the recent signs of this, a number of developments from the results of the referendum, to the sharing of the deep sorrow for the death our president by a very broad left and democratic circle have become important factors in taking this decision."

On the reaction of the Government: (**Kutlu**) "The statements of both Ozal and the State Security Court Prosecutor does not and will not change our decision, because we think that the question of democracy should take its place in the political agenda of Turkey today, especially on the eve of elections. For this reason we want to take this step without delay. Today practically one of the most important problems of democracy in Turkey is whether the right of communists to work legally will be or not be in Turkey." (**Sargin**) "The question is not if certain Articles which have for long become in contemporary on the threshold of the 21st century, which are in an obsolete state, will still be in force practically, but if democratic rules of law will be accepted on the road to a contemporary democracy. ...and the formal solution should not be sought in the labyrinths of formal law but in open air, in social life."

On the plan of activities in Turkey: (**Sargin**) "In order to start the legal activity of UCPT, preparatory work will be carried out in political, social, legal, all spheres, and in every strata who are interested in the Party. ...It has been demonstrated that clauses of the Constitution can be suspended. The stipulations which ban the members of parliament from changing their party affiliation was not put into practice. ...So, if there is a will, the clauses of the Constitution, too, may not be implemented." (**Kutlu**) "...we will make our application and demand legal activity for the UCPT. In this situation, like any other party, that is through normal procedure of application, it will continue its activities and will, of course, organise. If the normal application is turned down we will press to the end. ...the logic of the society is surpassing the logic of the law. If this is not taken into account, I think, stability in Turkey, which is so much talked about, will not be secured."

Haydar Kutlu and **Nihat Sargin** have organised a Press Conference in West Berlin on 11th November before flying to Turkey on 16th November, preceded by a mass rally in Dusseldorf, F.R.G. on 15th November. As the probability of arrest on their arrival was increasing, Duisburg-based progressive fortnightly paper for the migrant and refugee community from Turkey, *Turkiye Postasi* asked **Haydar Kutlu** about such a prospect and his optimism: "Looking at the latest statements this possibility seems big. We could not but consider this. Nevertheless, such a possibility will not in any way affect our decision. We are aware of the risks of the step we have taken. We have always said, noone will serve our freedoms in a golden plate. We have never thought that attainment of our goal will be easy. This point should be very clear, for communists there cannot be a question of being optimistic or pessimistic beyond the historical optimism. There should not be. Instead, it should be asked 'is this decision necessary and imperative?' If it is, this step should be taken. Now, the decision for WPT General Secretary Nihat Sargin's and my return to the country and our founding the UCPT legally is such a step. That is, necessary and imperative."

JOINT DECLARATION

The Central Committees of the Communist Party of Turkey and the Workers' Party of Turkey have entrusted the General Secretaries of the two Parties with the task of **returning to Turkey from their European exile in order to carry out the necessary preparations for starting the activity of the United Communist Party of Turkey legally.**

The leaderships of the two Parties feel it necessary to explain to the public opinion the motives of this decision which they have adopted unanimously, putting the responsibility they have assumed before our people above everything.

The developments have for some time brought our country to a historical crossroads. **Our country will either fail to get out of the situation of instability and military coups under the hitherto anti-democratic policy and regime of the forces in power, or advance towards democratisation under a new policy and a new regime.** The referendum, which was held in very unfavourable conditions, have made it plain, although it concerned a very limited issue, that the will of our people is for embarking on this road, and also that very big obstacles which should be overcome along this road are still there. Today it is evident that an authoritarian, anti-democratic regime is tried to be perpetuated, and the way the early elections have been brought to the agenda have also demonstrated this intention of the ruling circles. The Government is forcing the legal opposition parties to participate in elections under unequal conditions, and is insisting in denying the political parties to the left of social-democracy to even exist.

However, the internal and external developments have brought it to the agenda of the political life as a practical requirement of democracy that the communist movement should at long last be legalised in Turkey, the political refugees should return to the country and the political prisoners should be released. The positive reactions created by the announcement to the public opinion that the **United Communist Party of Turkey** is to be established have shown that this requirement can be met more strongly by securing the unity of the communist movement. The process experienced in our country has shown that breaking of the vicious circle of restricted democracies leading to instability, instability leading to military coups and military coups leading again to restricted democracies depends on creating circumstances of a democratic stability whereby the communist movement is able to work legally. The fact that the deep sorrow created by the death of our President, comrade **Behice Boran**, who symbolised in her person the unity of the two Parties, has been shared with us by broad left and democratic forces, shows that an actual and concrete wish and expectation for the legalisation of the communist movement have arisen in Turkey. **The leaderships of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey, which constitute an inseparable part of the forces of democracy in Turkey, have decided, as the most correct step in this new situation, that their most authoritative representatives return to Turkey before the elections and carry out the necessary preparations and initiatives for legally starting the activity of the United Communist Party of Turkey.**

The leaderships of the Communist Party of Turkey and the Workers' Party of Turkey are aware that this decision implies a number of new tasks and new responsibilities with regard to the internal life both two Parties. First of all, the two Parties are involved in the preparations for the historic **Unity Congress**. Without cutting on the speed of this process, both two Parties will move with all their power towards practically gaining the right of the **United Communist Party of Turkey** to work legally, along the adopted decision.

Every step in preparation for the **Unity Congress** will at the same time be a step geared towards legalisation of the communist movement, towards the establishment of the **United Communist Party of Turkey** as a legal Communist Party. On the other hand, measures have been taken to guarantee the security of the unity of the **United Communist Party of Turkey** in every situation.

The leaderships of the Communist Party of Turkey and the Workers' Party of Turkey are aware that, following the sad loss of our comrade Behice Boran, they have assumed a very heavy responsibility in assigning the highest level authorities of the two parties with this historic task involving great risks. Yet we believe that we have taken the only correct step which can turn the wheel of history forward at this moment of time that we are in, by adopting this decision. With this step we will not be defending the interests of the **United Communist Party of Turkey** alone. We are starting the struggle for practically creating the conditions for the return of all political refugees to the country freely on their will, for the free activity of all revolutionary left organisations. We are taking an important step towards attainment of unrestricted political freedoms for all democratic forces who are subjected to repression in the shadow of the ban imposed on the Communists. **The general meaning and essence of this decision we have taken is to decisively switch the route of Turkey towards democratisation and to create conditions that will provide for the maximum contribution of the Communists to this process by starting the legal activity.** In this way the creation of internal conditions for strengthening the national sovereignty, providing for Turkey's more active contribution to the process of peace and detente in the critical period that our world is in, and on the treshold of a historic agreement between the USA and USSR that will practically start the process of nuclear disarmament, will also have been accelerated.

In taking this step, the leaderships of the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey rely solely on the mighty potential of the idea of democracy which is developing step by step. We believe that the motives of our this decision will be understood by the opposition parties, the trade unions, democratic organisations and intellectuals, who themselves had been squeezed in a circle of prohibitions under recently and whose rights are restricted today as well. We need the democratic solidarity of our each and every citizen, regardless of his/her political views. We trust our people. **The banner we have raised for the sake of democratisation of our country can only fly with the shoulder-to-shoulder support of everybody in favour of democracy in peace.**

28th October 1987

*Central Committee of the
Communist Party of Turkey*

*Central Committee of the
Workers' Party of Turkey*

**Workers' Party of Turkey and Communist Party of Turkey
announce their merger to form...**

UNITED COMMUNIST PARTY OF TURKEY

On 7th October 1987, in Brussels, a historic press conference took place which marked another turning point in the history of the working class movement of Turkey. Many representatives of the Turkish and international mass media, together with a large number of audience, packed the hall at the International Press Centre to hear **Behice Boran**, President of the Workers' Party of Turkey and **Haydar Kutlu**, Central Committee General Secretary of the Communist Party of Turkey, to announce the merger of the two working class parties in Turkey which have recently published the **Draft Programme of the United Communist Party of Turkey**.

After the reading of the Press Statement prepared by the two leaders, questions followed, which were replied at length by **Behice Boran** and **Haydar Kutlu** in harmony. Talking about the process of unification, **Boran** said, *"whether unification is necessary or not has never been an issue of discussion, this was accepted from the very beginning. ... We talked from the beginning on the strongest possible way of unification. ... The unification talks began in early 1980. ... Objectively, there was much similarity and identity between the two parties ideologically and politically. ... We looked at the history of the working class of Turkey since 1920⁽¹⁾. Then we saw that the CPT and the WPT are two parties of the same political movement of the working class. They are advocating the same movement."*

In deed, **Behice Boran** herself had joined the Communist Party of Turkey in 1942, and led the first -but short-lived- peace organisation of the country in 1950. The Communist Party suffered a very severe blow during the mass arrests and trials at the beginning of the 1950s, from the negative consequences of which it could not recover for almost two decades.

When the Workers' Party of Turkey was formed legally by some left-wing trade union leaders in 1961 under the newly emerging, more liberal conditions in Turkey, and especially after the strengthening of its leadership by a number of socialist intellectuals -including **Behice Boran**-, the CPT leadership supported it as *"the legal party of the working class"*. During that period WPT made a decisive contribution to the popularisation of socialist thought up and down the country, and even managed in mid-1960s to get 15 seats in parliament -to be interrupted by its prohibition and imposition of a martial law regime on 12th March 1971.

In the 1970s, however, reactivation of the CPT's mass work in the country inevitably clashed with the WPT activity, resumed after the 1971-73 martial law regime under the leadership of **Behice Boran**. The two parties could only begin to turn the course of negative developments in their bilateral relations in another direction only by the close of the 1970s, when a process of ideological, political and practical rapproachment started at an increasing pace.

The new Party's Draft Programme, the press conference and a number of special interviews that followed it got an extensive coverage in almost all the daily newspapers in Turkey as well as some popular weekly magazines. For, no doubt, this marked an important, new development in the political life of the country, as the leaders of two parties made it clear that the new, united party would aim to gain legal status.

(1) The Communist Party of Turkey was founded on 10th September 1920.

PRESS STATEMENT

Issued at the joint press conference by Ms Behice Boran, President of the Workers' Party of Turkey (WPT) and Mr Haydar Kutlu, General Secretary of the Communist Party of Turkey (CPT), on the merger between the two parties to form the United Communist Party of Turkey (UCPT) and its approaches regarding policy and programme.

Dear members of the Turkish and international press,

We thank you all for accepting our invitation to attend this conference.

Today the main question in Turkey is **whether or not democracy will be restored** in the country. We feel that **we are responsible more than anyone else** in meeting our people's demand for democracy. We believe that the merger between our parties is a step in line with this responsibility.

It is generally accepted that the left, the revolutionary Left in particular, has been divided and that it has been unable to play its part adequately in the struggle for democracy. By merging as one Party, our Parties aim to show that the opposite is possible. The **United Communist Party of Turkey** is coming to life with a **new, unaccustomed identity**. This new identity envisages endeavours for developing **realistic solutions to the current problems of the people**, for implementing **a constructive, unifying and stable policy against the policies of the pro-American, reactionary and militarist forces**.

In Turkey there is a need for **a social and political renewal**. People are in search of a change. **Embarking on a democratic course of development** has become an objective need. On the other hand, as we are about to enter the third millenium, a new world is being formed. The recent principle agreement between the Soviet Union and the United States -following long discussions- has, for the first time, cleared the the way for a nuclear disarmament. An understanding of international security is developing and the signs of **a new system of international relations** are emerging. Turkey should take its place in this world as a factor strengthening peace. She should **redefine** her concept of national sovereignty and her foreign policy **in accordance with the requirements of this emerging, new world**.

A stable democracy is needed to achieve all this. This goal, however, cannot be reached without the **constructive contribution of the broadest sections of the Left** -from Social Democrats to Communists, from Kurdish Democrats to Kemalists, from the Radical Left to Environmentalists-, without realising a **cooperation between the Left and the other forces of democracy** based on a mutual accord. In our **new Draft Programme** we are formulating -in our Communist viewpoint- the constructive role that the Left can play in the present critical situation.

In our new Draft Programme, the idea of democracy plays a key role. Today we are putting forward a democratic alternative policy within the framework of capitalism. We firmly believe that the way to socialism cannot be paved without defending and strengthening democracy, we are convinced that the transition to socialism will be through democracy, and that socialism can only advance by furthering democracy.

Our aim is to make the people the architect of democracy, to democratise all the fields of social life, and to realise a democratic political regime which ensures the participation of the people. We will try to spread in the society as widely as possible the democratic culture of socialism, our ultimate aim.

There is a strong brick wall before our people to achieve democracy. The *Motherland Party* Government, with the unwavering support of imperialism and the big monopolist capital and in collaboration with Evren and the higher echelons within the Army, resorts to violence and threats, and succeeds to channel the interests and expectations, the fears and anxieties of different sections towards its own ends. **To make a crack in this strong brick wall and to start the democratisation process can only be possible through the democratic cooperation of broad opposition forces.**

Now such a cooperation is imperative in order to ensure a result in favour of democracy at the early elections scheduled for 1st November.⁽²⁾ We are going through **a critical period** as regards democratisation. **It is possible to form an alliance for the elections among the democratic opposition parties which have the legal right to contest the elections.** There are common demands in the programmes of these opposition parties. These common demands coincide with the minimum demands of the revolutionary Left, of trade unions, of other professional bodies and intellectuals. We shall fully support such an alliance for the elections, because under present conditions we see it as **the only way to initiate democratisation** and to deal a serious blow to the *Motherland Party* which is an important obstacle in the way to democratisation. **We call on all voters not to vote for the Motherland Party but to concentrate their votes on the opposition parties in favour of democracy.**

Today, increasingly broader sections realise and accept that a solution to the **Kurdish question** based on the present repressive policies is impossible. It is, therefore, of topical importance to bring about **a peaceful, democratic and just solution** to this question, as stated in our Draft Programme.

Our Party will not be a sectarian and introverted party. We do not claim to be the sole representatives of the working class, nor do we claim that the truth is in our monopoly. We shall always try to benefit from the views of other political forces, the intellectuals and of working people. We shall try to reflect Turkey's potential of **peace-loving, democratic and humanist ideas** to the political system, to the parliament and to the administration of the country.

We favour a lively discussion. To achieve this, **democracy will be an indispensable norm within our Party more than ever before.** We shall always be for a constructive exchange of views with the forces outside our Party. **Our country needs a free and civilised political discussion atmosphere - a new culture of democracy.** The only way to bring together the Left and to achieve an agreement among the forces of democracy is **to start a dialogue and to develop common ideas on possible solutions to the problems facing the country.** This is why we present our new Programme to the public while it is still in its draft form, and would like to discuss it with everyone. When we come to power, it will always be our principle to discuss beforehand our policies to be implemented with the people and the forces we will be cooperating with.

The **United Communist Party of Turkey** will take its place in the political struggle with a contemporary identity characterised by being **constructive, realistic, critical and unifying** as well as several other features of democratism within the basic principles of communism. It will also own up the revolutionary heritage of the communist and workers' movement of our country since 1920. The ban on the Communist Party, the articles 141 and 142 of the Turkish Penal Code and the wave of arrests directed against our Parties are a disgrace for Turkey.

(2) The Government was later forced to postpone the elections to 29th November.

Evren-Ozal regime has recently unleashed yet another attack on our two Parties with the aim of preventing the merger between the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey which will strengthen the role of the communist movement. We call on all the forces of democracy and the press to take a firm stand against these attacks.

From today on, the United Communist Party of Turkey is prepared to work legally in order to implement our new Programme in the most effective way possible.

Brussels
7th October 1987

Behice Boran
President
Workers' Party of Turkey

Haydar Kutlu
General Secretary
Communist Party of Turkey

A great loss for the working class movement in Turkey:

BEHICE BORAN DIES...

Behice Boran, President of the Workers' Party of Turkey, set to unite with the Communist Party of Turkey, died on 10th October 1987 in exile only three days after her historic appearance with CPT CC General Secretary **Haydar Kutlu** at a press conference to announce the merger of the two parties. She died of an heart attack. The sad news quickly reached the people of Turkey both at home and abroad, and a special committee was set up in Europe by the WPT, CPT, European Parliament's Communist Group and the World Peace Council -of which she was a member.

On 15th October a solemn ceremony was held in Brussels where thousands of political refugees and migrant workers bid farewell to a prominent leader of the working class, peace and democratic movement of Turkey. The mass meeting was addressed by Belgian CP's Vice-Chairman, representatives of the World Peace Council and European Parliament, Ahmet Kacmaz, President of the Socialist Workers' Party of Turkey -representing the Left Unity, alliance of six left-wing parties which also include CPT and WPT- and Prof. Server Tanilli, a prominent Turkish socialist intellectual who now teaches in France, as well as WPT General Secretary **Nihat Sargin** and CPT General Secretary **Haydar Kutlu**.

In his farewell address, **Haydar Kutlu** said, "Turkey, our people are changing. A call is made for a Turkey where democratism, humanism, civilised relations prevail, where Communists, too, take their place freely in the political life. This development should be accelerated. It should be accelerated not tomorrow, but today. The bitter reality of the Left in Turkey, the tradition of the ending of the exiled Communist's life in exile should at last be ended. Political refugees, the Communists abroad should return to the country. They should return not tomorrow, but today. The Communist of our country, furthermore, knows also well that s/he will not be welcomed with flowers. Unfortunately, in our case, the Communist receives flowers only at the time of death."

As **Behice Boran's** death was heard in Turkey a debate flared up on the possibility of her burial in Turkey and holding of an official ceremony in Ankara as she was a former member of

parliament, although stripped off her Turkish nationality under the military regime. At the end the Government had to concede to the demand of the broad, democratic public opinion on the eve of a general election, and a large delegation went to Ankara, taking **Behice Boran's** coffin with them after the ceremonial mass meeting in Brussels on 15th October.

The official ceremony in Ankara took place on 16th October, going through hard struggles with the police and the authorities who tried in vain to take the national flag off **Behice Boran's** coffin and to prevent a crowd of 2,000 people from attending the parade in parliament yard, but a wreath sent by the Communist Party of the Soviet Union was not allowed. The ceremony was attended by Mr. Erdal Inonu, President of the Social Democratic, People's Party (SHP), Mr. Bulent Ecevit, President of the Democratic Left Party (DSP) - both accompanied by a large number of MPs from their parties -, a number of executive committee members and MPs from the Demirel-led Right Way Party (DYP), the deputy speaker of the parliament, and the Soviet Ambassador, as well as **Behice Boran's** close relations and comrades.

Meanwhile, a notice was published in the daily *Cumhuriyet* signed by **Haydar Kutlu** and **Nihat Sargin** -announcing the program of ceremonies in Brussels, Ankara and Istanbul-, in addition to dozens of memorials by people from all walks of life. A great number of leading columnists wrote in memory of **Behice Boran**, praising her personality and her valuable contribution to the cause of peace, democracy and workers' rights in Turkey, and calling for an end to banishment of people like her for their political thoughts.

The burial ceremony in Istanbul on 18th October attracted 25,000 people who accompanied **Behice Boran** in her very last journey, which ended with a solemn mass rally at *Zincirlikuyu Cemetery* in Istanbul, overcoming efforts of the security forces to prevent the funeral march from turning into a massive manifestation of struggle for democracy in Turkey. Prof. Sadun Aren, a close associate of **Behice Boran** in the leadership of WPT in late 1960s, made the last farewell speech, greeting the unification of the two working class parties and the acceleration of the democratic struggle, to which she was contributing even after her death.

JOINT DECLARATION

We have lost our President, comrade **Behice Boran**, a worthy daughter of the working class and of the Turkish and Kurdish peoples. She was an undaunted fighter in our country for peace, democracy, national independence and socialism, she was also one of the leaders of the world communist movement.

Comrade Boran was a staunch patriot and a true internationalist. Militancy, resoluteness and will-power for struggle were the most striking features of her communist personality. **Comrade Boran** has always defended with determination the unity of the working class and of the democratic and Left forces as the guarantee of our country's bright future. Even in the hardest struggles, she has set an example of the unifying approach, of the unifying understanding and attitude. Her honourable, militant and principled life will guide the generations of today and tomorrow.

The Workers' Party and the Communist Party will shortly conclude in a **Joint Congress** their efforts to unite these two parties in the new, **United Communist Party of Turkey** -a process that began with **Comrade Boran**.

The task of the **United Communist Party of Turkey** to unite the Communists -a task which was also drawn up by **Comrade Boran**- will be fulfilled by the determined efforts of the two Parties.

Behice Boran closed her eyes outside her country. But her heart was always in her country. **It was impossible to break the halo of respect and love around her name by simply stripping her off Turkish nationality.** Now, bidding farewell to her on her last journey, the Workers' Party of Turkey and the Communist Party of Turkey firmly believe that **this fact will yet again be demonstrated by the people of our country,** by progressives, democrats, revolutionaries and communists, by workers, toilers, intellectuals, youth and women alike. **Behice Boran will return to Turkey representing also the demands of the tens of thousands of political refugees abroad for democracy and return to their homeland.**

Our Comrade Boran's life, spent incessantly in arduous struggles, has come to an end at a historical point in time when the gaining of democracy and the struggle for peace and democratic reconstruction is accelerating in our country. **But even her death will play an effective role in raising this struggle still further.**

The **United Communist Party of Turkey** will become stronger by unremittingly raising the banner of unity at every level and by playing an effective role in gaining and expanding democracy in our country. **Our struggle for working legally will become victorious.**

We pay tribute to Comrade Boran's fighting spirit and honourable memory, and we reiterate our determination to follow the path paved by her.

12th October 1987

Central Committee of the
Communist Party of Turkey

Central Committee of the
Workers' Party of Turkey

Funeral march in Istanbul (25,000 people behind Behice Boran and UCPT)

Weekly magazine Akis:
Exclusive interview
with Haydar Kutlu
(Oct. 19-25,1987)

Weekly magazine Nokta:
"As communism seeks
new identity...
THE STORY OF THE
COMMUNIST PARTY OF
TURKEY" -including an
interview with Kutlu
(Oct. 18-24,1987)

Daily Milliyet: (Oct.28)
"UCPT leaders are coming"

Exclusive interview with
Haydar Kutlu (Hurriyet, Oct.30)

PM Ozal: "They can come...
but Communist Party
cannot be established
(Milliyet,Oct.30)

Interview with Kutlu
and Sargin (Milliyet, Nov.2)

Daily Tercuman:
"State Security Court Prosecutor
ordered arrest of CPT's Kutlu and
Sargin upon their arrival -
Investigation on Kutlu" (Nov.5)

Behice Boran and Haydar Kutlu at the joint press conference

Funeral ceremony in Brussels (Sargin, left, and Kutlu, right, carrying Boran's coffin)

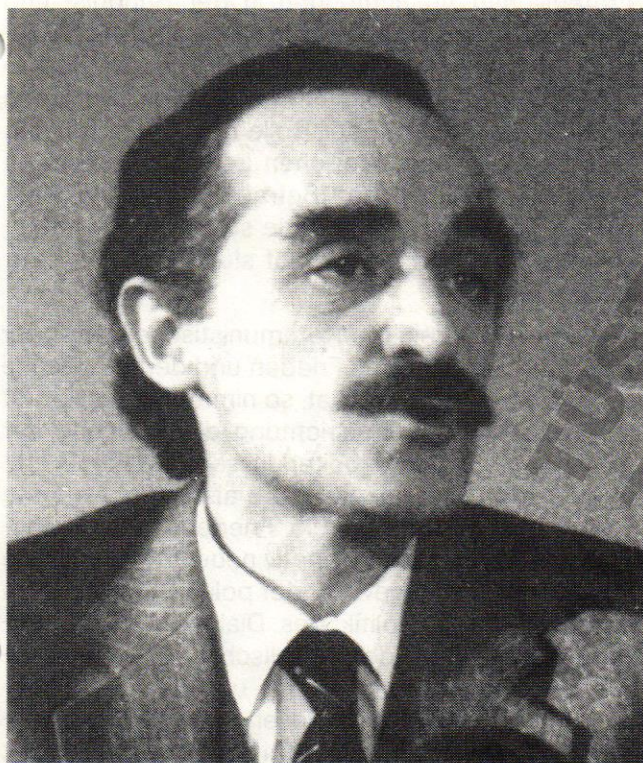

Funeral ceremony in Ankara (two social-democratic leaders Ecevit, left, and Inonu, right, show their solidarity)

Organisation in Britain of the Communist Party of Turkey

Correspondence: BM BOX 6386, LONDON WC1N 3XX

AUF DEM WEG ZUR VEREINIGUNG DER KOMMUNISTEN DER TÜRKEI

Genosse HAYDAR KUTLU, Generalsekretär
der Kommunistischen Partei der Türkei

DAS ZIEL IST EINE STARKE KOMMUNISTISCHE PARTEI

Liebe Genossinnen und Genossen,
werk tätige Schwestern und Brüder
liebe junge Freunde,

Ich freue mich, an dem 67. Gründungstag unserer Partei zu euch zu sprechen. Ich begrüße euch im Namen unseres Zentralkomitees aus ganzem Herzen. Dieses Jahr begehen wir den 10. September im Vorfeld herausragender Ereignisse.

Fortsetzung in Seite 3

Genossin BEHICE BORAN
Vorsitzende der Arbeiterpartei der Türkei

DIE KRAFT DER EINHEIT

Mit der Veröffentlichung des Programmentwurfs der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei hat eine neue und zum Ziel führende Etappe in dem sich entwickelnden Einheitsprozeß zwischen der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei begonnen. Diese Entwicklung ist natürlich sowohl von Seiten der linken und fortschrittlichen Bewegung gesehen, als auch aus der Perspektive der Arbeiterklasse und den werktätigen

Fortsetzung in Seite 2

Fortsetzung Behice Boran

Massen erfreulich. Die Herstellung und Stärkung der Einheit der politischen Bewegung der Arbeiterklasse auf politischer und organisatorischer Ebene wird eine große Errungenschaft der kommunistischen Bewegung sein.

Niemandem ist es unbekannt, daß die linke Bewegung der Türkei seit einer nicht kurz zu nennenden Zeit einen Prozeß der Abtrennungen und Spaltungen erlebt. In den vergangenen Jahren war leider in der Linken, in jeder Organisation, die Tendenz zu Abtrennung und Spaltung dominant. Es ist offensichtlich, daß hieraus nicht die Linke den Nutzen zieht. In dieser Situation kann und wird nach unserer Überzeugung die Einheit der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei dazu beitragen, daß nicht nur im Hinblick auf die Linke Bewegung allgemein und die revolutionäre und demokratische Bewegung ein neuer Prozeß eröffnet wird. In diesem Prozeß kann erreicht werden, daß die vorherrschende Stellung aufgehoben wird, so daß stattdessen die Richtung des Dialogs und der Zusammenarbeit, der Solidarität und Einheit bestimmend sein wird und daß sich in den Reihen neue Denk- und Betrachtungsweisen verstärken. Dies gilt sowohl unter den Kommunisten, als auch im Hinblick auf die revolutionäre und linke Bewegung insgesamt.

Für so eine Vorausschau und Erwartung gibt es objektive Grundlagen, weil die Probleme, mit denen unsere Welt und unser Land konfrontiert sind, neue Qualitäten und Besonderheiten gewonnen haben. Die Erfordernisse des Zeitalters der nuklearen Aufrüstung und der Raumfahrt, die alle Staaten der Welt- und natürlich auch die Türkei - betreffen und umfassen, wie auch die Situation in der Türkei nach dem 12. September 1980 machen in der linken Bewegung mehr als sonst den Dialog und die Zusammenarbeit, den Schulterschuß und die Entwicklung von Einheitsprozessen unabdingbar. Dies ist eine qualitativ neue Situation.

Zugleich ist es offensichtlich, daß bei den Abtrennungs- und Spaltungstendenzen in der Linken subjektive Unzulänglichkeiten und Faktoren eine Rolle spielen.

Die Wahrheit, daß "die Probleme ihre Lösungen mitsichbringen" bedeutet nicht, daß die Probleme von selbst gelöst werden. Die Probleme, die die Geschichte den Menschen stellt, werden nicht automatisch sondern können und werden im Gegenteil nur durch eine von den Menschen bewußt und zielstrebig geführte Aktivität, d.h. durch den Einfluß des subjektiven Faktors, gelöst. Deshalb muß jeder sich selbst und seine Freunde, sowohl das Gestern als auch das Heute mit seinem mit der Zeit gewachsenem Wissen und dem Wissen um den Erfahrungsschatz der linken Bewegung betrachten. Für die Abtrennungs- und Spaltungstendenzen in der linken Bewegung sind mehr subjektive Faktoren als objektive Bedingungen verantwortlich.

Die Vereinigung der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei, das Erreichen dieses Ergebnisses, ist das Produkt der von beiden Parteien gemeinsam ausgeführten, entschlossenen Handlungen und der zum Ziele führenden Anstrengungen, die revolutionären Traditionen, die programmatischen Entwicklungen und organisatorischen Kräfte und Potentiale beider Parteien unter den Bedingungen unserer Zeit zu einer neuen Synthese zu führen. Die Vereinigte Kommunistische Partei bedeutet im Sinne der Aufhebung einer geschichtlichen Trennung einen Wendepunkt.

Diese Einheit bleibt nicht auf der Ebene von allgemeinen und abstrakten Prinzipien stehen. Diese Einheit basiert auf den gemeinsamen Ergebnissen bei der Betrachtung der Situation in der Welt und in der Türkei und ihren Veränderungsprozessen, beim Herangehen an den Revolutionsprozeß und den strategischen Ausrichtungen in der Bündnis- und Aktionseinheitspolitik, bei den Wegen zur Mobilisierung der Massen, bei den Inhalten und den Besonderheiten des Sozialismus in einer Sozialistischen TÜRKIE, beim Thema der Rolle der Partei, bei den entwickelten innerparteilichen Leben und Normen sowie bei der kritischen Betrachtung der Vergangenheit, indem an die Theorie schöpferisch herangegangen worden ist. Hierauf stützt sich die Kraft der Einheit.

Wenn die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei in dieser Etappe Frieden und demokratische Umgestaltung zum Ziel hat, so nimmt sie zuallererst in ihrer politischen Ausrichtung die Stärkung der Aktionseinheit der Arbeiterklasse und der Werktätigen sowie der linken Kräfte als Basis. Als erste Voraussetzung, um für die Friedens- und demokratische Kräfte eine qualitativ neue und adäquate Situation im Gleichgewicht der politischen Kräfte zu schaffen, ist die Politik des Dialogs und der Zusammenarbeit mit den gesellschaftlichen und politischen Kräften des Friedens und der demokratischen Umgestaltung vorgesehen. Indem die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei ihre Politik fest an die gesellschaftliche und politische Wirklichkeit bindet, stellt sie die Veränderung dieser Wirklichkeit, die Entwicklung und Stärkung von Einheitsprozessen in das Zentrum ihrer Politik. Es ist das Ziel, die Grundsteine der Einheit, die in einem fortgeschrittenem Stadium bis zum Sozialismus reichen, heute schon zu legen. Wie zu sehen ist, wird die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei mit dieser Ausrichtung und diesem Verständnis von der Einheit und Zusammenarbeit eine Stufe erreichen, die in ihrer Bedeutung die bloße Vereinigung zweier Parteien überragt. Die Einheit der Kommunisten und der linken Kräfte sowie darüberhinausgehend der Friedens- und demokratischen Kräfte wird auf der Tagungsordnung ihrer Strategie und Praxis bis zum Ende bleiben.

Die Vereinigung der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei bedeutet die

Fortsetzung in Seite 4

Fortsetzung Haydar Kutlu

Wir befinden uns an einem wichtigen Wendepunkt der 67-jährigen Geschichte unserer kommunistischen Bewegung. Vor uns steht der 70. Jahrestag der großen sozialistischen Oktoberrevolution. Wie ihr wißt, ist die Vereinigung der beiden revolutionären Parteien unserer Arbeiterklasse, der Kommunistischen Partei der Türkei und der Arbeiterpartei der Türkei, in die Vollendungsphase eingetreten.

Genossinnen und Genossen,

eine starke kommunistische Partei, das ist das Ziel. Unser Volk braucht eine starke kommunistische Partei. Von Anfang an waren unsere Bemühungen auf dieses Ziel gerichtet. Jetzt wird mit der Vervollständigung des Vereinigungsprozesses ein ganz großer Schritt unternommen. Diese Einheit ist das Ergebnis der prinzipienfesten, konsequenten und geduldischen Arbeit beider Parteien. Die Anstrengungen für die Stärkung der kommunistischen Partei und für die Einheit der Kommunisten werden künftig ununterbrochen fortgesetzt. Alle Entwicklungen in unserem Land zeigen wiederholt, daß die Veränderung des Schicksals unseres Landes und unseres Volkes, die Einleitung des gesellschaftlichen Fortschritts ohne eine starke kommunistische Partei nicht möglich sind. Heute, am 10. September, dem Jahrestag der Entstehung unserer kommunistischen Bewegung rufe ich allen Genossinnen und Genossen zu: Scheut keine Anstrengung für die Vervollständigung der Einheit, für die Stärkung unserer kommunistischen Bewegung. Seht der Einheit der beiden Parteien nicht aus dem engen Rahmen der Gegenwart, sondern aus dem breiten Horizont der Zukunft heraus entgegen.

Liebe Freunde,

wir betrachten die Stärkung der kommunistischen Partei und die Einheit der Kommunisten nicht als einen unterschiedlichen Prozeß, der von der Stärkung der Linken im Allgemeinen und ihrer Gemeinsamkeit, ihrem gemeinsamen Kampf losgelöst ist. Gegenwärtig bemühen wir uns, mit allen revolutionären linken Parteien, Organisationen und Gruppen im Dialog zu stehen; gesunde, freundschaftliche Beziehungen mit Ihnen zu entwickeln. Wenn es uns gelingt, mit allen linken Kräften eine auf Achtung und Verständnis gegenüber unserer Partei basierende, konkrete Zusammenarbeit und ein Beziehungssystem, das konkrete Diskussionen produziert, zu schaffen, so werden sich hinsichtlich der Kämpfe der Arbeiterklasse und der anderen Werktätigen, der Intelligenz große Möglichkeiten öffnen. Wir sind davon überzeugt, daß diese unsere Anstrengungen von anderen revolutionären Kräften nicht unbeantwortet bleiben. Ich glaube, wir sehen alle, daß wir das Vertrauen des Volkes nicht gewinnen können, solange wir getrennt wirken und es versuchen, uns zum gegenseitigen Nachteil zu stärken. Das Problem ist nun, diese subjektiven Hindernisse zu

überwinden und uns mit Hilfe eines neuen Verständnisses einander zu nähern.

Die Kommunisten müssen sich stets überall ununterbrochen für die Freundschaft, den Dialog und die Zusammenarbeit der Linkskräfte in ihrem Umfeld einsetzen. Das muß ein untrennbarer Bestandteil der täglichen Parteiarbeit sein. Wir müssen nachhaltig den zum Erfolg führenden, bewährten Grundsatz anwenden, d.h. die gemeinsamen Punkte hervorheben, sich auf diese Punkte konzentrieren, die Diskussionen über andere Fragen tätigen, ohne der Zusammenarbeit zu schaden. Die Türkei braucht eine neue linke Bewegung, die es geschafft hat, sich zu erneuern. In unserem Land und in der Welt haben sich die Bedingungen verändert. Wir leben nicht mehr unter den Bedingungen von vor zehn oder zwanzig Jahren. Mit Hilfe der vor zehn, zwanzig Jahren entwickelten Strategien, angewandten Taktiken, Organisations- und Arbeitsverständnissen können wir heute keinen Schritt mehr tun.

Dier Ergebnisse des Referandums vom 6. September und die Bedingungen, denen wir im Vorfeld der Wahlen gegenüberstehen, müßten dies gezeigt haben. Welche Rolle spielte die revolutionäre Linke und im allgemeinen die ganze Linke bezüglich der politischen Ereignisse? Welche aktive Rolle konnten wir spielen? In welchem Maße konnte das linke Potential mobilisiert werden? Mit diesen Fragen müssen wir uns besonders ernsthaft auseinandersetzen. Wenn wir die linken Lösungen und den Sozialismus davon befreien wollen, daß sie eine Utopie sind und sie auf dem Territorium der Türkei verwirklichen wollen, so müssen wir einen politischen Kampf an den Tag legen können, der wahrhaftig zu Hoffnung von Millionen Werktätigen wird und eine linke politische Kultur, mit allen ihren Ausmaßen, schaffen kann.

Die linkskräfte spielen im politischen Leben eine wesentlich geringere Rolle als es tatsächlich möglich ist. Das Kräftereservoir und das Potential der Linkskräfte ermöglichen jedoch eine vielfach wirkungsvollere Rolle zu spielen. Wenn es den Linkskräften nicht gelingt, mit einem positiven Programm hervorzutreten, das den Bedürfnissen des Alltags eine Antwort gibt und eine dauerhafte Freundschaft und Zusammenarbeit untereinander zu entwickeln, wird das vorhandene Potential verloren gehen. Die Ergebnisse des Referandums haben ganz konkret gezeigt, daß wir mit einer solchen ernsthaften Gefahr konfrontiert werden. Jeder von uns kann andere Linkskräfte oder Sozialdemokraten kritisieren. Das müssen wir auch tun. Wir wird aber das linke Reservoir in eine aktive politische Kraft umgewandelt werden. Wie werden jetzt die wachsenden Arbeiter-Aktionen, die Kämpfe der Jugend und die demokratischen Bewegungen allgemeine eine erfolgreiche Rolle spielen? Eine Kritik, die nicht zur Beantwortung dieser Fragen beiträgt, ist ohne Bedeutung.

Fortsetzung in Seite 4

Fortsetzung Behice Boran

Erfüllung der Verantwortung, die beide Parteien gegenüber unserer Arbeiterklasse und der kommunistischen Bewegung haben. Während die Einheit auf nationaler Ebene die Möglichkeit zur Stärkung der kommunistischen Bewegung erhöht, wird sie darüber hinaus zur internationalen Bewegung, deren Teil sie ist, einen direkten Beitrag leisten. Dieser Beitrag wird natürlich im Rahmen unserer Möglichkeiten liegen, dennoch ist er ein wichtiger Beitrag. Seine Bedeutung erhöht sich umso mehr, als daß die Verwirklichung der Einheit und die Stärkung der kommunistischen Bewegung in unserer Zeit auch in einigen anderen Ländern ein aktuelles Problem ist. Auf der anderen Seite schenkt die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei in ihrem Programm den Problem der Sicherung des Friedens in seinem lebenswichtigen Ausmaß besondere Aufmerksamkeit und verfolgt eine Politik, die die Einheit und Solidarität mit allen Friedenskräften vorsieht.

Wenn man die Wichtigkeit der Vereinigung der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei betont, bedeutet dies, neue Verantwortungen zu übernehmen, das Augenmerk darauf zu richten, daß die Kraft aus der Vereinigung in der gesellschaftlichen Praxis zu beweisen ist. Die Betonung der Wichtigkeit dieser Aufgabe bedeutet, gegenüber unserer Arbeiterklasse und der internationalen Bewegung eine Verpflichtung einzugehen. Wir setzen uns schon heute die Aufgabe, daß die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei diese Kraft bekommt.

Zusammen mit den Sympathisanten, Mitgliedern und Aktivisten beider Parteien, voller Bewußtsein, vereinigt, zusammengeschweißt.

Fortsetzung Haydar Kutlu:

Jeder von uns kann seine Aktion, sein Verhalten verteidigen. Wir müssen sie auch verteidigen. Wenn aber unsere Aktion und unser Verhalten nicht zum Vereinen unserer Kräfte und somit nicht zur Stärkung der Aktivität des Volkes nutzt, können wir noch so wichtige Aktionen durchführen, so werden sie hinsichtlich der Sache des Volkes nichts bedeuten. Wir stellen jetzt schon fest, daß der von der Arbeiterpartei der Türkei und der Kommunistischen Partei der Türkei ausgearbeitete und zur Diskussion in den Parteiorganisationen vorgelegte Programm-entwurf der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei, das Interesse aller revolutionären linken Kräfte zu erwecken beginnt. Über diesen Entwurf möchten wir mit allen diskutieren. Alle Genossinnen und Genossen stehen jetzt vor einer Prüfung. Wir müssen es schaffen, mit anderen linken Kräften eine aktive und konstruktive Diskussion herzustellen. Die Diskussion unserer neuen Ansichten muß auf jeden Fall zu Verbesserung des Dialogs der Linkskräfte beitragen. In dem Maße, indem wir durch unser Verhalten unter Beweis stellen können, daß wir ernsthafte und ehrliche Absichten verfolgen, werden auch andere revolutionäre Parteien, Organisationen, Gruppen und Personen mit dem gleichen Ernst und der gleichen Ehrlichkeit den Programm-entwurf behandeln. Eins müssen alle Genossinnen und Genossen sehen: Auch wir diskutieren den Programm-entwurf der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei. Sicherlich wird über den Entwurf vieles gesagt. Aber die Herangehenweisen in dem Entwurf sind solche zum Ergebnis führenden Herangeschautweisen, die zur Erhöhung des Gewichtes unserer Arbeiterklasse und der Linkskräfte insgesamt im gesellschaftlichen und politischen Leben und zur Mobilisierung der Potentiale durch die sich erneuernde Linke beitragen.

* Auszüge aus der Radioansprache am 10.9.87 im Sender "Stimme der KPdT"

VEREINIGTE KOMMUNISTISCHE PARTEI DER TÜRKEI TBKP

Die Einleitung aus dem Programmentwurf

Die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei (TBKP) ist aus der Vereinigung der zwei Marxistisch-Leninistischen Parteien der Arbeiterbewegung der Türkei, TKP (Kommunistische Partei der Türkei) und TIP (Arbeiterpartei der Türkei), zu einer Partei entstanden. Die Vereinigung der TIP und der TKP ist aus der Sicht der Beendigung der Trennung in der kommunistischen Bewegung der Türkei, die durch originäre Bedingungen politische Leerräume und neue Organisationen hervorgerufen hatte, und wegen der Vereinheitlichung der kommunistischen Bewegung von historischer Bedeutung.

Die Entstehung der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei ist zugleich ein weiterer Schritt zur Einheit unterschiedlicher linker Parteien, Bewegungen und Kräfte. Die Vereinigung von TKP und TIP erweitert nicht nur die Möglichkeiten der Arbeiterklasse in ihrem Verlangen nach einer starken Kommunistischen Partei, sie erweitert auch ihre politische, ideologische und kulturelle Einflußnahme in der Gesellschaft und ermöglicht breite demokratische Bündnisse. Die TBKP ist der heutige Träger der revolutionären Traditionen, der Kampfeserfahrung und der kommunistischen Kultur der TKP und der TIP.

Die TBKP trägt das Erbe unseres Volkes aus seiner Traditionen im nationalen Befreiungskampf gegen den Imperialismus, der Arbeiterklasse in ihrem Kampf für Frieden, nationale Unabhängigkeit, Demokratie und Sozialismus, beider Parteien in ihrem harten Kampf für die Lebensinteressen der Werktätigen auf der Grundlage des Marxismus-Leninismus und des proletarischen Internationalismus, unter legalen und illegalen Bedingungen, den parlamentarischen und außerparlamentarischen Kampf verbindend, ohne sich jeglichem Terror der Reaktion und ihren ideologischen Angriffen gebeugt zu haben.

Darüberhinaus ist die gemeinsame Kampfesgeschichte der TBKP eine Geschichte, die neben dem Richtigen auch das Fehlerhafte beinhaltet. Die auf programmatischer

und politischer Ebene aufgetauchten sektiererischen Tendenzen, Spaltungen haben zeitweilig zu ernsthaften Schwächung der kommunistischen Bewegung geführt.

Die Tatsache, daß die TIP und die TKP als zwei revolutionäre Parteien der Arbeiterklasse in den siebziger Jahren ihrer Entwicklung und Einflußnahme zum Trotz ihr Problem der Vereinheitlichung nicht haben lösen können, wurde ein den Kampf um Demokratie schwächender Faktor. Somit wurde das durch die Weltgeschichte der Arbeiterklasse aufgezeigte unbeirrbares Prinzip am Beispiel unserer Landes nochmals bestätigt. Während von der Trennung zwischen den Parteien der Arbeiterklasse nur die Feinde unseres Volkes profitieren, werden von der Vereinigung die Arbeiterklasse und alle Werktätigen profitieren. Zur Einheit gibt es keine Alternative.

In dem Maße, in dem man mit seinen positiven und negativen Aspekten, den abzuleitenden Lehren, den Kader und Führern als Ganzem sich dieser gemeinsamen Geschichte annimmt, kann man diese reiche Erfahrung ausnutzen.

Seit unserem Gründungsführer Mustafa Suphi sind zahlreiche Genossen durch die Folterzentren, den Kerkern gegangen, im Klassenkampf gefallen. Zur Befreiung der Arbeiterklasse, des Volkes, haben die Kommunisten solch schwerer Unterdrückung und hartem Terror widerstanden. Die Erringung der nationalen Unabhängigkeit, die Aufrechterhaltung des Friedens und der nationalen Autonomie, die Schaffung des Kampfbewußtseins gegen den amerikanischen Imperialismus, die Abhängigkeit von der NATO, für Demokratie, die Akzeptanz der Existenz des Kurdischen Volkes, der Kurdischen nationalen Frage in demokratischen Kreisen, die Entwicklung der Gewerkschaftsbewegung der Arbeiterklasse, die Erstarkung der Klassen- und Massengewerkschaften, die im gesellschaftlichen Fortschritt, im Erreichen der demokratischen und sozialen Rechte erzielten Erfahrungen und Errun-

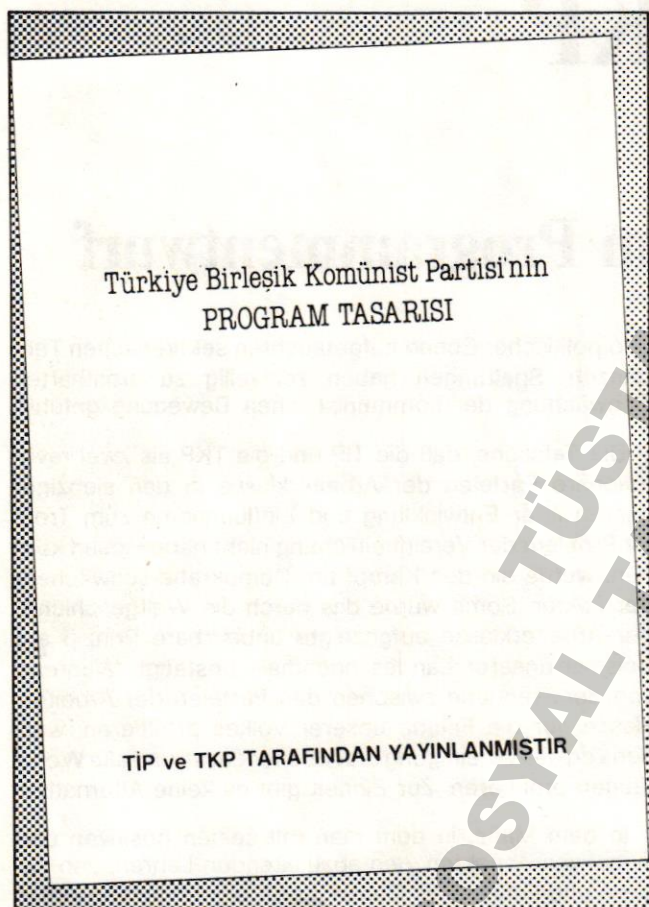
Fortsetzung in Seite 6

Fortsetzung aus der Seite 5

genschaften, wurden durch die Beiträge der Genossen von TKP und TIP realisiert.

Die TBKP ist geehrt durch die Rolle, die kommunistische und fortschrittliche Kultur- und Kunstschaaffende, allen voran Nazım Hikmet, in der Vergangenheit und heute im gesellschaftlichen und politischen Leben unseres Landes gespielt haben und spielen und unsere nationale Kultur bereichern.

Die Geschichtsschreibung über die Türkei, die die konstruktive Rolle der Kommunisten nicht erwähnt, ist unvollständig. Alles, das durch den Kampf unseres Volkes erreicht wurde, das Produkt von Hand- und Kopfarbeit ist, die arbeitenden Menschen ehrt, ehrt auch die Kommunisten.

Faximile des Programmentwurfs der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei (TBKP)

Dieses Programm der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei ist nicht nur ein Programm, das auf revolutionärer Basis die Einheit von TKP und TIP gewährleistet, es ist zugleich ein Programm, das die Fragen unserer Zeit beantwortet, neue politische Sichtweisen systematisiert, aufbauend auf den gemeinsamen Prinzipien beider Parteien Kontinuität, aber zugleich Erneuerung der strategischen Ausrichtung bedeutet.

Unser Programm, unter den komplexen Bedingungen unseres Landes und der Welt in den achtziger Jahren, die neue Dimension der Friedensfrage, die neue Bedeutung der Frage der Demokratie berücksichtigen, stellt fest, daß das Ziel der strategischen Stufe, auf der wir uns befinden, zum Ziel haben muß, die Bedingungen der Revolution vorzubereiten, nämlich 'Frieden und demokratische Erneuerung'. Die Partei beschreibt ihre strategische Linie als Beitrag zum Schutz des Friedens,

die Türkei daraus zu Befreien, ein Instrument der Konfrontationspolitik des amerikanischen Imperialismus zu sein und die Demokratie zu erringen.

Die TBKP hat in dieser heutigen Stufe zum Ziel, das Programm für Frieden und demokratische Erneuerung mit Leben zu füllen, auf Grundlage dieses Programms die Regierung der Friedens- und demokratischen Erneuerungskräfte zu etablieren, dafür zu kämpfen. Dieses Ziel kann erreicht werden durch den wirksamen Beitrag der linken Kräfte, die Zusammenarbeit der demokratischen Kräfte, dem Massenkampf der Arbeiterklasse und des Volkes.

Unser Programm unterstreicht, daß die grundlegenden Probleme unseres Landes beständig nur nach dem Übergang zum Sozialismus gelöst werden können und stellt fest, daß vom Kapitalismus zum Sozialismus nur in einem revolutionären Prozeß übergegangen werden kann. Es sieht vor, daß an die Revolution in demokratischer Weise herangegangen wird, d.h. in einem System breiter demokratischer Bündnisse, durch die Gewinnung der Mehrheit, die Realisierung auf der Grundlage der politischen Demokratie in einem Kampf für radikale Änderungen, die Fortbewegung des revolutionären Übergangsprozesses auf dem Weg zur Herrschaft der Arbeiterklasse und der Werktätigen durch Schutz und Stärkung der Demokratie.

Unser Programm erachtet den Sozialismus als eine Ordnung, in der die heutigen grundlegenden Hoffnungen und Forderungen unseres Volkes voll realisiert werden können. Die Demokratie wird die unverzichtbare Qualität des Sozialismus darstellen.

Die Grundlage des Programms und der Politik der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei ist die Theorie von Marx, Engels und Lenin. Die Partei wendet diese Gedanken kreativ unter den Bedingungen der Türkei an.

Die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei arbeitet ununterbrochen daran, mit den Massen noch festere Bindungen zu knüpfen. Sie erhöht permanent ihre Fähigkeit, politische Initiativen zu ergreifen.

Die Partei erachtet die Entfaltung ihres inneren Ablaufs als den Schlüssel der bewußten Disziplin und der Stärkung.

Die Vereinigte Kommunistische Partei der Türkei verteidigt einerseits die nationalen Interessen des türkischen und kurdischen Volkes, wendet sich andererseits der Aufgabe zu, den Verpflichtungen der internationalen Einheit der kommunistischen Weltbewegung, dessen Teil sie ist, zu leisten.

Die vereinigte Partei der Arbeiterbewegung der Türkei, die TBKP, erachtet es als ihre Aufgabe, die Interessen der überwiegenden Mehrheit unseres Volkes- der Arbeiter, Bauern, Intelligenz und anderer Werktätigen, des kurdischen Volkes, der Jugend und Frauen- der Türkei und der Menschheit gegen die reaktionäre und militaristische Politik des Imperialismus, voran des US-Imperialismus, den supranationalen Monopolen und der herrschenden Bourgeoisie zu verteidigen.

Die heutige Lösung der Vereinigten Kommunistischen Partei der Türkei ist folgende:

"Alles für den arbeitenden Menschen! Alles für die nationale Souveränität und Demokratie! Alles für den Frieden!"